

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljke (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so pritrjene pristoje. — Uredništvo: Schillerjeva cesta št. 3.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah snaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Beseda o naši duhovščini.

(Dopis iz Dolenjskega.)

Posel duhovnika je lep! Vsako nedeljo zbira n. pr. katoliški duhovnik svoje župljane in v lepem okrašenem prostoru ima razpravljati po večjem o vprašanih: odkod pridemo, kaj hočemo na svetu, kam gremo? Vprašanja so to, katera si stavljajo vsak misleč človek kedaj v življenju. Največji misleci človeštva, učenjaki, ki so proučevali vse vede in odgovarjali na ta vprašanja iz visokega vrha omike dotičnega časa, v katerem so živeli, so se bavili s temi vprašanji. In vmes lahko pridigar vpleta dogodilja vsakdanjega življenja, vodeč dokaze za svoje trditve. Vse življenje leži pred propovednikom s svojim veseljem in trpljenjem. V tem obstoja v prvi vrsti vpliv velikih propovednikov kateregakoli verstva, da vedo spretno izrabljati živo življenje. Seveda pride tudi na to, kak umetnik je propovednik v rabi jezika, v katerem govori in kako ve rabljati svoj glas. — Tudi zunanost je merodajna. V zdajšnjem času bi moral imeti duhovnik dosti znanja različnih ved, dobro bi bilo zanj, da pozna obrt kmetovanja, da pozna gospodarjenje meščanskih, delavskih slojev. Iz tega velikega rezervoarja bi se dalo zjemati in tako bi bila propoved zanimiva, da ljudje ne bi spali v cerkvah. Ako niso pridigarji posebni mojstri na leci, postajajo pridige dolgočasne. Pazljivi verniki že naprej vedo, kaj bo povedal »gospod« prihodnjo nedeljo.

Vodstvo katoliške cerkve skrbi zaradi tega, da ima v vseh narodih nekaj dobrih propovednikov. Cerkveno vodstvo te govornike razlikuje tudi v tem oziru, komu imajo pridigovati. Za kmete imajo posebno vrsto pridigarjev, ki so absolvirali kot glavni študij teorijo o hudiču in peklju, ki vedo natanko popisati vso hijerarhijo zlodjev, od najvišjega do zadnjega in uravnajo pekla v vseh posameznostih, kakor bi si ga bili ogledali. Vodstvo katoliške cerkve pa tudi vzgaja pridigarje, ki imajo privabljati meščansko ženstvo in plemenitašnje pred leco, in nekaj jih ima najboljših, ki pridigujejo v cerkvah blizu vseučilišč. To organizacijo vodijo jezuiti, ki se vežbajo posebno za boje katoliške cerkve proti njenim nasprotnikom in so merodajni vsled večje omike tudi med posvetnimi duhovniki. Zraven teh redovnikov: Jezuitov, Lazaristov in frančiškanov, kateri slednji so propovedniki za ljudstvo v najzaduhlejših krajih, opravljajo navadne nedeljske pridige župniki, kaplani.

Frančiškani, Lazaristi redko dobijo v svoje redove kako boljšo glavo na Slovenskem; kar ne more v gimnaziji naprej, kar ni za vojaka, vstopi v te samostane. Pa pridigarji iz teh redov veljajo našemu ljudstvu še kot nekaj boljšega; to so njegovi misijonarji. Za njimi šele uvršča ljudstvo župnike in kaplane. In kakor bi ne bilo treba ljudstvu podati kaj boljših duševnih hrane in kakor da bi ne imeli župniki in kaplani nič častihlepnosti, strpijo to konkurenco Lazaristov in Frančiškanov, in ker se ne smejo upreti proti taki uravnavi propovedovanja, — zanemarjajo leco. To se pa tudi dogaja vsled tega, ker imajo posvetni duhovniki opravljati politično agitacijo in ta res vzame dosti časa, ki jim sicer v obilici preostaja. V politiki so pa naši posvetni duhovniki delavni in svoje časopisje vodijo tudi dobro. Oni uspevajo v boju za prevlado duhovenstva, za koristi svojega stanu; ali to gre na račun moči duhovščine v verski stroki. Preveč udajati se politikovanju, škoduje vsakomur; politika je nevhvaležno delo, kdor se ji udaja preveč zraven svoje krušne obrti, ta zanemari krušno obrt. V tem oziru se greši na Slovenskem v vseh strankah. V našem farovžu pa mora vse biti politika; saj ima vsak paziti, da se kaka ovca pri prihodnjih volitvah ne zgubi. Snujejo se po naših duhovnikih politična in druga društva za boje proti drugače mislečim rojakom; tudi Marijine družbe imajo služiti temu. Politika pa posirovi; škoda za marsikak dober talent, ki se tako odteguje pravemu poklicu duhovnika. In ker se to dogaja, se nekateri teh župnikov — (od mladih kaplanov se še ne more dosti zahtevati, saj so sami potrebni pouka) — ne zanimajo za naloge propovednika, in tedaj — ker že mora nekaj povedati — prihaja raz lece v pogovor politika in osebnosti, ki jih ima župnik z župljani, in raz lece se oglašajo ostudna strast. Tedaj pravijo iz cerkve idočim pametnejši ljudje: škoda, da smo šli danes v cerkev; to je bilo pljuvanje! — Pa kaj se hoče, lajnik nima nič govoriti v katoliški cerkvi! — Ker se katoliškemu duhovniku že v lemenatu vbije v glavo, da je njegov poklic nadnaraven, da je katoliški duhovnik namestnik Boga, ali, kakor je škof Katschthaler v Solnogradu razlagal, vsaj toliko, kakor Bog, vsekakor pa več kakor svetniki ali mati božja, (ker vsi ti ne morejo grehov odpuščati in Boga stvarjati, kakor to umeje najmlajši kaplan!), si naši duhovniki na deželi kaj malo storijo iz tega, ako je ljudstvo nezadovoljno z njimi: nekaj ženstva bo jemalo tudi najnerodnejše zabav-

ljanje kot dober krščanski nauk in hvalilo »gospoda«. Ako se izve, kaj in kako se pridiguje v naših cerkvah, in ako se posluša ljudstvo na potu iz cerkve, potem se vidi, da je za polovico našega kmetskega človeka vse dobro, kar prihaja iz ust naših »gospodov« raz lece. In to je žalostno; večina nima pojma o kakem pametnem razgovoru v cerkvi in njegov duhovnik se ne briga za to, da bi dvigal svoje poslušalce na višje duševno površje. Naše ljudstvo navadno mirno posluša najneumnejše razkoračenje kakega duhovnika raz lece, večina ne občuti, da bi bilo lahko drugače. Nekaj pogumnih mož je, ki čakajo, da duhovnik neha, potem iz cerkve odidejo ter pri sodišču tožijo žaljivca. Tedaj se žaljivec zave, da niso vsi župljani ovce in zave se tudi, da ni storil prav; on navadno taji, ni toliko moštva v njem, da bi se premagal in prosil odpuščanja. Navadno pa se tak duhovnik zanaša na svoje priče, ki bodo rekly: »oh, ne, nič niso gospod žalili, tako lepo so nas učili krščanski nauk! Ali pa bo pripeljal župnik pijanca, ki bo povedal, da vse ni nič res. Zanašal se bo obtoženi župnik na to, da bo pri obravnavi navzoč in se priče ne bodo upale pričati proti njemu. Sedaj, ko imajo duhovniki deželni odbor na Kranjskem v svojih rokah in se vlada tam očitno katoliškemu duhovenstvu v korist, se zanaša v pravih naš duhovnik tudi na to, da se slovenskim sodnikom lahko škoduje in se jih tedaj katoliškim duhovnikom, — katerim na Dunaju roke poljubljajo — ni treba bati. — V takem slučaju se pokaže tak učenik kmetskega ljudstva kot prav nizkotna stvar, — ki nima toliko moštosti, da bi izjavil: grešil sem, prosim odpuščanja!

Vaščani neke vasi ob železnici na Dolenjskem posedujejo prostor, ki je pripisan v zemljiški knjigi farovžu, nahaja se pa že od nekdaj v posesti vaščanov. Dotični župnik to ve, in je že izposloval pismo, po katerem bi se naj stvar uredila. Vaški načelnik je šel nekoč z nekaterimi možmi k župniku in ga prav lepo prosil, naj bi mu izročil to pismo. Župnik je bil ravno slabe volje, udaril je ob mizo in izjavil možem, da pisma ne da. Možje so se pogledali in odšli iz farovža. Nedeljo po tem so bili v cerkvi in tukaj so morali poslušati tudi to-le pridigo:

»Povem vam še eno novico, da rabeljni, ki so Kristusa križali, še niso umrli, ampak še žive. — Vandrali so po svetu, pa jih niso hoteli nikjer sprejeti. Privandrali so sem v našo vas in dobri ljudje so jih sprejeli, česar se še sedaj kesajo.

LISTEK.

Lepa Anka.

5

Spisal Avgust Šenoa. — Poslovenil Jože Namreč.

Gospa Lackovička ni bila s tem zadovoljna. Stokrat mu je gotovo rekla:

»Lackovič, Bog vedi, ali je treba tega ali ne? Ali ni zadosti dal Bog nam in naši hčeri, da se na stara leta mučiš in trudiš, kakor da živimo samo od te božje skorice.«

»Molči, žena, molči!« je odgovarjal Lackovič, »dolgi lasje, kratka pamet. Plug, kosa in srp so več vredni ko vsa posvetna modrost. Pojdi v mlečnico in pazi na mleko. Na mlado zelje v vrtu nič ne paziš. Tudi Anki sem rekel, da bodo gosnice pojedle vse breskve. Molči, žena! Dolgi lasje, kratka pamet!«

Lackovičevi strasti se je čudil ves svet in tudi dobri gospodarji. Sam župnik, ki je bil na glasu dobrega sadjereja in vinogradnika, je gledal po strani gospodarstvo bivšega branitelja prava. Ljudje so radi prihajali v njegov dvor, ker rodbina je bila vrla in ugledna; toda stari Lackovič jih je mučil s svojimi gospodarskimi razpravami. Samo eden človek se ga je oklenil s celo svojo dušo, — baron Lilienfeld, imetnik bližnjega plemiškega posestva. Lilienfeldovi predniki so prišli kot častniki v Hrvatsko za časa Marije Terezije. Tu so si nabrali nekaj imetka in domovinsko pravico, šteli so se za Hrvate. Svoj denar so potrosili v Gradcu, kjer se je šolala njihova deca. Hrvatskega duha je bilo prav malo v njihovi hiši.

Otmari Lilienfeld, o katerem govorimo, je bil

najprvo poročnik pri palatinskih huzarjih, kjer se je največ zanimal za konje, karte, dvoboje in plesačice. Ta zabava je, kakor znano, precej draga; plesačice, konji in hrti so požrli ves lenti dohodek Lilienfeldovega posestva, »makao« pa še je celo segel po travnikih in gozdih. Naposled je Otmariju odtegnil oče podporo, in mladi poročnik se je moral odreči vojaški službi. Po smrti očetovi je bilo treba gospodariti. Živel je dovolj siromašno in skromno, ker je vse šlo rakom zvižgat.

Vinogradi niso bili že več let okopani, polni dračja, sadni vrt poln gosenic, bučelnjaki polni miši, krma suha in slaba. Pa da je vsaj baron dobival čisti dohodek posestva. Toda kako? On je še vedno pazil na »kavalijske manire«. Vozaril se je po vseh zagorskih gradovih na svoji slavonski kočiji, da je kazal svetu svoje vrance ali novo dvocevko. Medtem so se gostili po baronovem odhodu Jana, Bara in Dora — in cela vas, oskrbniki, pastirji in težaki so plenili kot volkovi.

Temu je bilo treba napraviti konec. Moral se je spametovati. Kot huzar je slišal Otmari na Češkem o gospodarskih reformah in videl vzorna gospodarstva čeških kavalirjev; z vso silo se je vrgel na reforme, da popravi, kar je zanemaril.

Gradil je nov hlev po lastnem načrtu, in kmalu se je podrl. Začel je trgovati z vinom, toda vino se mu je pokvarilo, nakupil je ovce merino, vse so poginile. Poleg vseh teh neumnosti je vedno sanjal o gospodarskih reformah. Najbolša reforma se mu je zdela ženitev, in sicer bogata ženitev. Otmari je iskal, nastavljal mreže po huzarskem načinu, toda vse zastoj. Ne ena deklica ni šla v njegovo mrežo. Naenkrat se spomni »zagorskega Cincinata« in njegove lepe Anke. Tukaj je reforma! je veselo za-

klical in posetil Lackoviča. Starec je sprejel v začetku gosta nekoliko hladno, toda ko mu pove, da je prišel največ raditega, da bi se pogovorila kako bi na veliko delala jesih, da bi bilo treba zidati celo tovarno, je od veselja poskočil Lackovič ter je z velikim veseljem sprejel novega znanca.

Otmari je prihajal vedno pogostejše — vse radi »jesiha«. Na pamet je narisal celo tovarno, opisal ali prepisal iz kakega starega nemškega koledarja natanko, kako se kemičnim potom pridobiva jesih. Lackovič je vse to poslušal kot sveto pismo. Po neki taki razpravi ga je starec prijel za ramo, pogledal ga ostro in mu zaklical z resnim glasom:

»Veste kaj, gospod baron, veste kaj?«

»Kaj, gospod Lackovič?«

»Vi ste ženij, pravim vam, ženij. Bog vas živi! Izvolite izpitati čašo na vaše zdravje. Dobra kapljica, a? Lasten pridelek, Bog vas živi, vi ste ženij!«

Izredna pohvala je zelo razveselila nekdanjega poročnika. Da mu njegov ženij še bolj zasveti v oči Lackoviča, je začel govoriti, kako bi bilo lepo, da bi on in Lackovič začela rediti sviloprejke. Lackovič je bil takoj navdušen za to idejo. Hitro je vzel mapo, zmeril natanko svoje posestvo, jel računati, da bode izruval vse trte, posekal ves gozd, in izračunal je, koliko murb bode mogel nasaditi na zemljišču. Računajoč na široko, se je obrnil nekoč proti gospe Lackovički:

»Mamica, dušica!« reče on, »smiliš se mi, toda ne morem ti pomagati.«

»Kaj je vendar za Boga?« vpraša gospa.

»Ne morem ti pomagati. Vse tvoje rože, georgine, hortenzije, dinje, vse to se mora populiti, vse, pravim ti, dušica.«

Bilo je v petek popoldne; ko je tri odzvonilo, prišli so ti rabeljni v farovž; ker niso našli Kristusa, so napadli njegovega namestnika. — Niga bilo miru in ga ne bo. In čudno je, da škof še pošljejo kakega duhovnika sem, komaj bi bilo, da bi poslali enega hauptmana z eno stotnijo vojakov, da bi ga stražili.

Žaljeni možje se niso smeli ganiti, — § 303 kazenske postave bi jih spravil v nesrečo, če bi le jezno pogledali. — V tem oziru nastopajo sodišča prenatanko proti posvetnjakom, ki ne morejo pretrpeti takih brezobzirnosti duhovnika in na taka izzivanja takoj v cerkvi dajo odgovor.

Z navedenimi stavki je dolenski župnik žalil najprej one moške, ki so bili pri njem, in potem je označil vse župljane kot posebno divje ljudi, katere bi imeli stražiti vojaki. Naše ljudstvo vse to mirno prenaša. Seveda, ker se pametnejši glasno ne uprejo zunanji cerkve takim duhovnikom; mnogo jih sploh ne posluša pridig, — in tako ni odpora. Ako bi se moške in ženske takim žalitvam uprli na postavno dopuščen način, bi postalo drugače. Seveda, pri škofu pritožiti se, ni dosti vredno; vrana vrani oči ne izkljuje. — Večina Slovencev nosi tudi te verige; malo je pogumnih mož in žen, ki so se jih že oprostili. Naš duhovnik ne upravlja svojega posla kot uradnik ljudstva, ampak kot njegov »po milosti božji« poslani vladar; on je božji »instrument«, bi djal nemški cesar, in naj je tak »božji instrument« še tako neumen. Ubogo ljudstvo, ki se ne more posluževati svojih možganov, mora poslušati tudi tako revo. Slovenski katoliki, ki hodijo še v cerkve, so v tem oziru reveži. Boljše talente izmed duhovnikov izrabljajo kot časnike, poslanke; v Št. Vidu pri Ljubljani je kranjski škof ustvaril gimnazijo, v kateri so pametnejši duhovniki učitelji; kar pa ni za napornejše duševno delo, pa hajd ovce past!

Jz političnega sveta.

Državni zbor je sklican na 24. t. m. Zboroval bo do Božiča.

Zopet klofuta Slovincem. Pravosodna uprava je imenovala na mesto v pokoj stopivšega predsednika deželne sodnije v Ljubljani, pl. Levičnika, ki je bil Slovenec, zagrizenega Nemca Elsnerja iz Gradca. Tako se vlada pod nadvlado klerikalcev na Slovenskem iz nas Slovencev naravnost norčuje.

Grof Lev Tolstoj, slavni ruski pisatelj, je zapustil svojo rodbino in odšel v nek samostan, češ da hoče preživeti zadnje dni svojega življenja v samotni.

Češki poslanec Masaryk je v avstrijskih delegacijah na podlagi spisov dokazal, da je imel naš avstrijski minister za vnanje zadeve grof Aehrenthal v Belgradu svoje špijone, kateri so tudi ponaredili ali falzificirali razne dokumente, ki so se izrabljali svoj čas proti Srbom v Avstriji, posebno na Hrvaškem.

Moravski deželni zbor je bil zaradi obstrukcije Nemcev in socijalnih demokratov zaključen.

Obsojeni avstrijski vohun. V Petrogradu so obsodili na 4 leta prisilne delavnice barona Ungern-Sternberga, ki je izdal ruske državne skrivnosti podanikom avstrijske države.

Srbski kralj Peter pride 27. t. m. na obisk k italjanskemu kralju v Rimu. Bajje pojde tudi na Dunaj in v Berlin na obiske.

Češka agrarna (kmečka) stranka je priredila 13. t. m. 132 shodov po celem Češkem; na vseh shodih se je izrekel odločen protest, da bi se v Avstriji pričela protiagrarna politika.

Bivši portugalski kralj Manuel se namerava v najkrajšem času stalno naseliti v Belgiji.

Na Hrvaškem se vršijo pogajanja med banom in koalicijo za sestavitev vladne večinske stranke. Dozdaj še niso imela uspeha.

Dr. Šušteršič, poglavar slov. kler. čet, je v delegacijah doživel grdo blamažo. Stavil je predlog, naj bi se izrekla nezaupnica baronu Burianu, ki vodi vlado v Bosni. Večina delegatov pa je smatrala ta predlog za popolnoma neumesten in ga je s 34 proti 12 glasovom odklonila.

Beleške.

Politični lumpje so bili in ostanejo klerikalci. Tega se ne morejo otresti. Nedavno je izdalo nemško-nacionalno učiteljstvo letak proti slovenski obstrukciji v graškem deželnem zboru; v tem letaku pravi med drugim, da so slovenski fantje »posvi-njili« kmetijsko šolo v Št. Jurju ob J. Ž. To je gotovo nesramna žalitev slovenske mladine, a prav tako nesramno je tudi, če zdaj mariborsko časopisje piše, da so izdali ta letak »liberalci«, in ne pove, da so bili to nemški liberalni učitelji. V klerikalnem časopisju pa se slika stvar kot delo »liberalcev«, torej tudi nas. Namen je očiten. Oblatiti nas »liberalce« pred kmečko mladino. Klerikalci sklicujejo za nedeljo k belemu volu v Celju protestni shod proti tej žalitvi slovenske mladine. Shoda se bomo udeležili in pokazali zadevo v pravih luči.

Ljudsko štetje in celjski Slovenci. 13. tm. se je vršil od pol. dr. »Naprej« sklicani pogovor glede izvedbe zasebnega štetja Slovencev v Celju. Priprave so deloma že izvršene in so se včeraj razdelile ulice med posameznike. Pozivljamo vse, ki bi hoteli pri izvršitvi tega važnega in težavnega dela pomagati, naj se javijo tekom tega tedna v našem uredništvu.

Razgovor med cesarjem in deleg. Schoiswohlom o obstrukciji v štaj. dež. zboru. Na sobotnem delegacijskem obedu je nagovoril cesar štaj. nemškokerikalnega delegata Schoiswolla. Razvil se je med njima po poročilu neke dunajske korespondence sledeč razgovor: Cesar: Kateri okraj zastopate? Schoiswohl: Kmečki okraj marijacejski. C.: Tam sva se pred kratkim videla. Kraj se je vsled nove železnice zelo dvignil. Vidi se mnogo novih stavb. Sch.: Naša želja je to, da bi se železnica zgradila od Gusswerka proti jugu do Kapfenberka, da bi bili zvezani s srcem Štajerske, z Gradcem. Žalibog pa te zadeve nismo mogli spraviti naprej, ker imamo v štajerskem deželnem zboru obstrukcijo. Cesar: Obžalujem, da ni deželni zbor delazmožen, dasi bi opravił lahko toliko koristnega dela. Sch.: Mi se, veličanstvo, trudimo doseči, da bi obstrukcija izginila iz štajerskega deželnega zbora. Cesar: To bi bilo zelo želeto!

Novi deželni šolski nadzornik na Sp. Štajerskem. Na mesto dež. šol. nadzornika Leop. Lampela, ki je bil ob prestopu v pokoj imenovan za dvornega svetnika, je imenovan dosedanjí ravnatelj gimnazije v 6. okraju na Dunaju, vladni svetnik dr. Viktor Thumser. Imenovanje je bojda koncesija nemškim klerikalcem na Štajerskem.

Deželni šolski svet je v svoji seji dne 10. t. m. dovolil otvoritev šulferajnskih enorazrednih ljudskih šol v Polzeli in Ciršaku. Učiteljica v začasnem pokoju pl. Ziernfeld stopi v stalni pokoj.

Klerikalci v boju proti našemu časopisju — zopet osramočeni. Pred kratkim se je pred celo javnostjo izkazalo, kako ljuto so se zagnali klerikalci s pravdo Fridrich-Koren zoper naše časopisje, ker so mislili, da bode isto uničeno, če

našega urednika v zapor spravijo. Kakor je splošno znano, so morali klerikalci to svojo obtožbo večinoma umakniti, in sicer brezpogojno, ker se je dognala popolna resnica glede lumparij, katere so se očitale tožiteljem. Z ostankom svoje tožbe sta pa Fridrich in Koren vkljub zvezi dr. Benkoviča z dr. Zanggerjem, torej katoličana z luteranom, sramotno pogorela, in so klerikalni kolovodje s tem svojim ubogim žrtvam Fridrichu in Korenu povzročili ogromne stroške. Pa še nimajo dovolj! Tudi župnik Pečnik je našega urednika po dr. Benkoviču tožil, ker mu je neki dopisnik v »Narodnem Listu« očitil, da piše članke s »peklenščekovo hudobnostjo«, da so se v njegovi postelji zgodili smrtni grehi in da se bo sploh začel kидati smrad iz obližja župnika Pečnika. Pri današnji razpravi pred okrajno sodnijo v Celju je pa moral dr. Benkovič v imenu župnika Pečnika tudi večji del te obtožbe sramotno umakniti in sicer glede očitanja peklenščekove hudobnosti in grehov v župnikovi postelji. Le en košček obtožbe je še tožnik Pečnik trdovratno vzdržal in bode menda glede iste moral nastopiti bridko pot pred porotnike. Iz tega torej naše občinstvo izprevidi, da se nam po krivici očita, da lažnivo pišemo. Obenem se vidi naravnost grozno dejstvo, da si naši nasprotniki ne upajo vzdržati obtožb niti zaradi očitanja peklenščekove hudobnosti v dopisovanju v liste in grehov v postelji.

v »Nova ideja«. Pondeljкова »Straža« pripoveduje gg. duhovnikom, da so klerikalni voditelji stuhtali na nekem, drugače prav nedolžnem shodišču v Slov. Bistrici »novo idejo« za boj v štajerskem deželnem zboru. Ta resnično »nova ideja« je upeljava splošne in enake volilne pravice v to korporacijo. No, l. 1908 smo slov. naprednjaki propagirali to najnovejšo in originalno idejo klerikalcev na več ko 50 ljudskih shodih na Spod. Štajerju. Pripetilo pa se nam je takrat na shodu v B., da klerikalni volilci niso hoteli sprejeti resolucije za splošno in enako volilno pravico, ker bi potem naš premilostljivi knezoškof (ki je »znan« kot »odločen« zagovornik Slovencev v štaj. dež. zboru) ne bili več član štaj. dež. zbora. Ne vemo, če bodo klerikalci tudi to pot prišli dalje, če bodo svoje brihtne pristaše povprašali po mnenju glede te zadeve. Zaradi kurioznosti bodi pripomnjeno, da je bil na kler. shodu v Slov. Bistrici podpredsednik g. odvetnik dr. Lemež.

v V večjem slovenskem trgu bi lahko lepo izhajal dober slovenski urar. Okolica je vsa slovenska, izhajal bi tedaj gotovo dobro. Kdor se za to mesto zanima, naj se izvoli obrniti do podpisane uredništva.

»Liberalni program«. »Slov. Gosp.« poroča o našem zaupnem shodu v Mestini, da se je tam postavil za kmeta nov program, namreč odprtje mej za uvoz tuje živine. Ker je to že naravnost železna srajca klerikalnega časopisja, se je moralo tudi to pot zlagati. Res je, da je Spindler v svojem govoru ventiliral tudi draginsko vprašanje, laž pa je, da bi se bil samo z eno besedo zavzel za uvoz živine. Sploh pa imajo o »samomorilni politiki« za kmeta najmanj pravice govoriti ljudje, ki so leta 1907. mirne vesti glasovali za ogersko nagodbo v

»Tudi moj lepi nagelj?« vpraša plaho Anka.
»Ne morem pomagati, tudi tvoj nagelj, zlato.«
»Toda dragi Lackovič! Kaj vendar zopet nameravaš? Čemu vse to?«

»Čemu? Čudno vprašanje. Naš vrt obsega več nego en oral. Na enem oralu se more nasaditi veliko množino murb, gojil bodem sviloprejk. To je. Toda pomirita se, ti mamica, in ti Anka, bodele nosile samo svilen obleko iz domače svile. Kaj pravite na to?«

»Rečem ti«, odgovori gospa Lackovička, »da so ti svilene bube zapredle pamet.«

»Dobro, dobro!« povzame na pol v smehu, na pol v jezi Lackovič. »Dolgi lasje, kratka pamet!«

»S teboj se ni resno za pogovoriti«, reče naposled gospa in odide s hčerjo iz sobe.

(Dalje sledi.)

O železnicah.

Spisal železnični uradnik.

(Dalje.)

Kar se tiče vlakov, je v Avstriji dovoljeno 1000 ton = 10.000 q, pa tudi ne več ko 100 voz oziroma 200 osi pri enem vlaklu. Ker niso vsi stroji glede sile enaki, je zavisna teža vlaka od stroja, ki bode dotični vlak prevzel. Najboljši stroji vlečejo s predpisano brzino brzovlake in osobne vlake težke do 300 ton. Tovorni vlaki so navadno 500—1.000 ton težki in sta v premaganje te teže po nekaterih progah že dva stroja potrebna, ponekod pa celo trije. — Osebnim in brzovlakom se vsako leto s 1. majnikom določijo začetne in končne postaje. Na ta način se hoče ustreči vsestranskim potre-

bam in zahtevam. Na glavni progi južne žel. vozijo n. pr. vsak dan ob določenem času trije brzovlaki iz Dunaja v Trst in trije nazaj. Poleg tega vozita dva samo med Mariborom in Dunajem, dva zgolj med Gradcem in Dunajem, poleti dva med Dunajem in Ljubljano itd. Ravno tako vozijo na isti progi med Dunajem in Trstom po trije osobni vlaki proti eni smeri. Vrh tega vozijo sleherni dan med večjimi postajami lokalni vlaki, ki omogočijo osebni promet na manjšo razdaljo. Med Mariborom in Ljubljano dva vlaka, med Mariborom in Zagorjem istotako dva, med Št. Petrom in Ljubljano istotako dva itd. Enake naprave imajo tudi vse druge železnice, da je ustrezno čm najbolj raznovrstnim potrebam potnikov.

Veliko zaslugu so si stekle železniške uprave za potnike, ki prepotujejo v brzovlakih velike razdalje. Ustanovile so takozvane kurzne voze, ki vsled pogodbe smejo prehajati na železnice prizadetih uprav, dokler ne dospejo na svoj cilj. Potnikom je s tem prihranjenost stopati na druge vlake, kakor se še to pri osebnih vlakih godi. Ako se n. pr. voziš z brzovlakom iz Benetk v Budimpešto, vstopiš lahko v Benetkah v voz, iz katerega bodeš v Budimpešti izstopil. Voz se namreč v Nabrežini od vlaka, dospelega iz Benetk, odklene ter priklene brzovlak, ki ga do Pragerskega prepelje. Tu se zopet odklene ter pripne brzovlak, ki vozi v Budimpešto. Isto se prav tako vrši pri vožnji voza iz Budimpešte v Benetke. V tem pogledu železniške uprave vrlo dobro napredujejo. Ustanovili so se kurzni vozovi za največje razdalje, n. pr. Petrograd-Dunaj, Petrograd-Nizza, Trst-Ostende, Berlin-Milan, Hamburg-Florenca itd.; vendar pa je še možen velik napredek. Najčesče v napomi-

nanih vozovih postrežejo potnikom tudi s posteljami, kjer med vožnjo po doplačilu na vozni listek lahko spiš, kakor doma. V nekaterih vlakih imajo že tudi jedilne voze, kjer se ti za dobro plačilo postreže kakor v krčmi. Za največje razkošje svojim potnikom so poskrbele ameriške železnice. Tam najdeš v najbolj opremljenih vlakih kopalne oddelke, knjižnice, jedilne in kadilne izbe, brivnice, za osebno postrežbo hišne in druge uslužbenice, pisarje na stroj itd. Notranja oprava voz je brezprimerno razkošna. Eden sam voz stane nad 200 tisoč kron. Po zunanosti so nekateri naših voz, ki tečejo v brzovlakih, posneti po ameriških. — Vseskozi imajo osem koles ali štiri osi, kojih dve in dve ste tako razvrščeni, da se zamorejo vkljub veliki dolžini voz v ovinkih relsam prilagoditi.

V izvanrednih slučajih, kadar velja v vlaklu preprečiti kako nezgodo, nasilstvo, rop, umor itd., lahko brzovlak kjerkoli na prav priprost način ustavi. V ta namen je dandanes pri vseh brzovlakih v rabi avtomatičen zavor. Avtomatičnega ali samogibnega ga imenujemo zavoljo tega, ker pričnejo vsi zavori učinkovati na kolesa samoniklo, in sicer takoj, ko se utrga vlak. Strojevodja, ki takoj čuti delovanje zavorov, za tem ustavi vlak. Slehern potnik brzovlaka pa lahko povzroči isti učinek, če potegne krepko za ročaj z nadpisom: »Not-signal«, kakor se nahajajo po hodnikih vseh novejših voz. Bodisi, da se vlak utrga, bodisi, da samo potnik potegne za omenjeni ročaj, v obeh slučajih udari zrak atmosfere v bobne na spodnji strani voz. V teh bobnih pa zrak učinkuje z veliko silo potom vodov na zavore ob kolesih, nakar se vlak precej ustavi.

(Dalje sledi.)

veliko škodo naše vino- in živinoreje. »Slov. Gospodar« pa se naj zahvali tistim par klerikalnim živinskim barantačem, ki so slučajno bili ob času shoda v Smehovih prostorih v Mestnji, če so ga ti tako nafarbali.

Linhartu. Zaradi trditve naših listov, da ste bili od Nemcev kupljeni, se zdaj že v par številkah »Štajerca« kakor kako vaško sčene zaganjate v mene. Povem vam torej, da vam bom v kratkem postregel z zadevnimi podatki. Na vaše druge psovke pa iz ozirov snaznosti ne reagiram in zato nimam tudi najmanjšega povoda. — **Vekoslav Spindler.**

v Nekaj za smeh. »Štajerc« še vedno premleva Fridrichovo afero. Povspel se je že tako daleč, da imenuje Fridricha — čujte! — »slovenskega rodoljuba«. Temu se bo še smejal sam njegov zagovornik, nemški protestant dr. Zangger!

Nove enovinarske cigarete se bodo upeljale pri bodočem podraženju tobačnih izdelkov; seveda bodo slabše kot sedanje drama-cigarete, ki se bodo za en vinar podražile.

Kletarski tečaji. V primeru z drugimi, bolj naprednimi vinorodnimi deželami, je naše kletarstvo še na jako nizki stopinji. Zaradi tega je zlasti sedaj, ko je nastala potreba, da vino izvažamo, nujno potrebno, da se naši vinogradniki poprimejo boljšega kletarjenja ter da pridelujejo dobro, okusno, čisto in stanovitno vino, ker je drugače nemogoče, s pridelki drugih vinorodnih dežel uspešno konkurirati. Kaj pomaga gospodarju — vinogradniku še tako lepo grozdje, če ne zna iz njega pripraviti take pijače, kakoršna se dandanes po svetu zahteva? Ravnotako je tudi za kletarje, vinske trgovce in gostilničarje, ki posredujejo prodajo vina med pridelovalcem in občinstvom, znanje umnega kletarstva, zlasti pravičnega ravnanja s posodo in z vinom neobhodno potrebno, kajti iz najbolj zlahtne kapljice se z nepravilnim ravnanjem lahko naredi najgnusnejša pijača! Da imajo ukaželjni priliko se v umnem kletarstvu temeljito izučiti, priredi c. kr. vinarski nadzornik B. Skalicky pri državni vzorni kleti v Rudolfovem tekom tekoče zime več trodnevni kletarskih tečajev. Kdor se misli katerega teh tečajev udeležiti, zglesi naj se takoj pri c. kr. vinarskem nadzorstvu v Rudolfovem. Ker je število udeležencev za vsak tečaj omejeno, treba se je, komur je na stvari ležeče, čim preje zglasiti. Vsak, kdor bode v tečaj sprejet, bo o tem, potom posebnega vabila, vsaj en teden pred pričetkom tečaja obveščen. — **C. kr. vinarsko nadzorstvo za Kranjsko.**

Celjski okraj.

„Martin Krpan“. To nedeljo zvečer predstavljajo naši celjski igralci znano veliko narodno pravljico „Martin Krpan“, katera je pred dvema letoma dosegla tako velikanski uspeh. To je naša največja narodna igra. Dejanje se vrši na dvoru cesarja Janeza V., v gorski vasici Vrh od Sv. Trojice na domu slovenskega junaka Martina Krpana in v ostrogu divjaka Brdavsca, ki oblega cesarsko mesto Dunaj. Opozarjamo, da naj nihče ne zamudi si pravočasno preskrbeti vstopnic, da ne bode treba na večer predstave komu od blagajne oditi, kakor se je to zgodilo zadnjič. Predprodaja vstopnic je v Zvezni trgovini. Predstava se začne v nedeljo točno ob 7. uri zvečer. Med dejanji bode svirala narodna godba pod vodstvom novega kapelnika Seiferta. V nedeljo zvečer torej vsi v celjski „Narodni dom!“

v Izgnan najemalec delavcev. Celjsko okr. glavarstvo je izgnalo delavskega agenta Henrika Viljema Biotenberga iz Holthausena na Nemškem, ker je brez dovoljenja najemal rudarske delavce, posebno v trboveljskem okolišu za vestfalske revirje; izgnan je iz celega celjskega političnega okraja.

v Ukradena krava. Kakor se poroča iz Št. Jurja ob J. ž., je bila v noči 13. tm. vkradena ena krava. Tat je 19 letni tvorniški delavec Jakob Filej iz Lokarjev, ki je bil že drugi dan pod ključem. Filej je ukradeno kravo po noči gnal v Ponikvo in jo nekemu tamkajšnjemu posestniku prodal za 268 K. Ker Filej ni imel živinskega potnega lista, se je kupcu cela stvar zdela sumljiva; za to jo je naznanil takoj žandarmeriji. Filej je priznal tatvino; nameraval se je s skupljenim denarjem peljati v Donavice. Kravo so vrnili okradenemu, tatu pa izročili vkrožni sodniji.

v Tatvine. V Lokrovcu v celjski okolici so alomili pri treh hišah neznan tatovi in odnesli več obleke, perila, ur in prstanov.

v Za CMD se je nabralo v klobuku g. Šribarja na njegovi poroki minulo nedeljo K 26. Prisrčna hvala!

v Iz Št. Jurja ob J. ž. V nedeljo dne 20. tm. nas prvič obišče slovenski tajnik kmetijske družbe v Gradcu, g. Franc Holz. Govoril bo o „naši organizaciji“; predavanje se vrši po rani maši v ljudski šoli v Št. Jurju. Isti dan popoldan po večernicah se vrši kmetijsko zborovanje na Kalobju, pri katerem bo govoril g. potovalni učitelj Goričan. Vabi se k obilni udeležbi!

Nekaj o polomu konzuma v Št. Jurju ob J. ž. Poročali smo na kratko, da se je dne 7. nov. t. l. vršila zoper bivše odbornike propalega klerikalnega konzuma v Št. Jurju ob J. ž., seveda same klerikalce, pred tukajšnjo okrož. sodnijo obravnavati, ki je bila v svrhu zaslišanja novih prič preložena. Obtoženi so vsi bivši odborniki in poslovodja Guzej. Obtožene odbornike je zastopal dr. Benkovič, Guzeja pa dr. Sernec. Benkovičev zagovor, ki je bil strašno dolgovzen, se je razblinil v prazno frazo, da je bil polom le nesreča, ne pa krivda klerikalnega odbora. Njegov zagovor je kulminiral v štirih točkah: V prvi vrsti je zvrčal krivdo na Guzeja, bivšega poslovodja, češ da je le on vse zakrivil, ker ni imel knjig v redu itd. Dalje se je izgovarjal, da vsi odborniki niso bili zmogni poslovodja nadzorovati. Tretjič je skoval tudi trditve, da je obtoženi odbor spravila v nesrečo okolnost, da se je že več let prej izkazoval prebitek. In končno je povdarjal, da konkurza sploh ni bilo treba, ker konzum ni bil pasiven, ampak mu je le malo bolj slabo šlo, ker so bili slabi »kšefti«. K temu nekoliko pripomb: Ko se je konkurz otvoril, je bilo primanjkljaja nad 4000 K in ne, kakor bi klerikalci hoteli imeti, le 1280 K. Da ga je morda sedaj samo toliko, je naravno, ker so med tem vse trdke izgubile po 60—70%. Med temi so večinoma slovenske trdke. Pri prihodnji razpravi še bodo prišle na dan najlepše stvari, naj torej klerikalci le potrpijo. Dr. Benkovičeve trditve se bodo takrat izkazale kot neresnične.

v V Silivci pri Celju se vrše v kratkem času občinske volitve. Klerikalci imajo posebno piko na sedanjega župana, ki ne trobi v njihov rog in je vsem pravičen. Ali je potrebno, da pride občina popolnoma pod farovško komando?

v Iz Št. Jurja ob J. ž. Kako znajo klerikalci lagati, kaže kratko poročilce „Str.“ o žalostnem polomu klerikalnega konzuma v Št. Jurju ob J. ž. Pravi se, da je slabo blago naročil „prejšnji liberalni odbor“. Dočim je res, da so prišli še le letos „liberalci“ v ta klerikalni konzum in ti so tudi takoj povzročili, da so morali dosedanj klerikalni odborniki zaradi svojega gospodarstva pred sodišče. Klerikalec in lažnjivec, to je pač enakovreden pojem.

Umrla je 7. t. m. v Gornjemgradu v visoki starosti uradniška vdova gospa Neža Schewell. Pokojnica je bila edina prava Nemka; v trgu je živela več ko 30 let sama zase.

Posledice šale. (Celje 9. nov.) V neki gostilni v Leščah pri Jurklostru se je pridno popevalo, samo 21 letni posestniški sin Alojz Čadej ni pel z drugimi. Dišal mu je bolj kos kruha, kojega si je privoščil. Ker je pri tem usta preveč na široko odpiral, dovolil si je pivski brat A. Hladin šalo, da mu je potisnil prst v usta. Čadej je nato vgriznil v prst, kar je Hladina tako vjezilo, da je napadel z nožem Čadeja, ne da bi ga ranil, ker so ga drugi zadrževali. Alojz Čadej je šel v klet in se vrnil z motiko ter udaril v njo Hladina tako močno po glavi, da so se mu pretresli možgani in da se je ta takoj zgrudil. Čadej je bil zato obsojen v trimesečni ostrí zapor.

Iz Žalca. „Straža“ se grozno jezi nad petrovskim nadučiteljem, ker misli, da on dopisuje o Fridrichovi aferi v napredne liste. Izrazila je celo pobožno željo, naj bi se g. nadučitelj predstavil na kako drugo mesto. Radi verjamemo, da so klerikalnim mogotcem na potu napredni učitelji, poseba taki, ki se jih ne bojijo. „Straža“ bo menda zaman javkala. Pogorelcu Fridrichu e tutti quanti na ljubo se ne bodo predstavljali učitelji, katerim je na srcu korist in blaginja šole, katere so zaradi uspešnega delovanja v šoli in izven šole opetovano pohvalile šolske oblasti in kateri se načelniku krajnega šolskega sveta ne dajo komandirati kakor hlapci, kar je bila dosedaj v Petrovčah navada. Javna tajnost je, da tudi prejšnji nadučitelji niso simpatizirali z načelnikom Fridrichom, a niso imeli korajže potegovati se za svoje pravice, ker jih je ovirala starost in pred vsem bolezen, zato so molčali in trpeli. Dokaz temu je, kakor je pri porotni obravnavi izpovedal priča g. Turnšek, da ga je pokojni g. nadučitelj Žagar na smrtni postelji prosil, naj, ako bo izvoljen kedaj v krajni šolski svet, vestno pregleda šolske račune, ker sedaj isti niso v redu. Iz te prošnje je razvidno, da je g. nadučitelj Žagar veliko vedel in trpel, a je — v očigled bližnje smrti, raje molčal. — Fridrich je nadučitelja Slanca takoj od začetka pri šolskih oblastnijah opetovano denunciral in je bil zaradi raznih krivih obdolžitev tudi že sodnijsko kaznovan, o čemur je zagovornica „Straža“

vedno previdno molčala. Ker si nadučitelj Slanc ne da kratiti svojih pravic, ker skrbi za red pri šolskih računih, ker je Fridrichu pokazal, da je on nadučitelj v Petrovčah in ne Fridrich, zato bi ga ta najrajše pohrustal s kožo in kostmi vred. Klerikalci pa Fridricha rabijo kot agitatorja pri volitvah, zato so prisiljeni trobiti v njegov rog, dasiravno bi se ga najrajše otesili.

v Iz Šmarja pri Jelšah. 8. t. m. smo tu volili občinsko starešinstvo. Za župana je soglasno izvoljen dozdejni župan g. Franc Ferlinc, za svetovalce pa gg.: za prvega dr. J. Rakež, za drugega Vekoslav Kranjc in za tretjega Ivan Löschnigg.

v Iz Polzele. V nedeljo dne 26. vinotoka 1910 napravila nam je tukajšna prostovoljna požarna bramba v prostorih gostilne gospoda načelnika Alojza Cimperman jako prijetno vinsko trgatev, katere čisti dobiček je bil namenjen v korist prostovoljne požarne brambe. Obširna dvorana je bila premala za vse došle tuje in domače goste. Zato so imeli pa tudi veselični g. župan, beriči viničarji in viničarke mnogo posla varovati svoje vinograde pred vabljenimi tatovi. Res, vžili smo veliko zabave. Tudi blagajnik požarne brambe je z veseljem bilježil čisti dobiček 44 K. Vsem darovalcem grozdja in vdeležencem veselice srčna hvala!

v Iz Gotovelj. Tukajšnje društvo „Kmetovalec“ je imelo dne 13. tm. svoj občni zbor, ki je bil prav dobro obiskan. Kmetijski strokovni učitelj g. Goričan je govoril o pridelovanju in vporabi sladkorne pese, o gnojenju in o koristi sadjarstva tako izvrstno, tako prepričevalno, da vspeh njegovega govora ne more izostati. Nič manj izvrstno ni govoril naš ljubi stari znanec in društveni častni član, g. nadučitelj Petriček o selekcioniranju (izboru) o hmeljarstvu in drugih najvažnejših hmeljskih zadevah. Ker kot hmeljski strokovnjak in večletni učitelj hmeljstva pozna svoje ljudi, zato vedno pove ravno isto, ker je za dotične hmeljarje najvažnejše in ima vsled tega vedno pazljive in hvaležne poslušalce. Nadučitelj g. Brinar je govoril o delovanju „Kmetovalca“, ki je dosegel letos svojo dvajsetletnico. Naglašal je korist in potrebo društvenega življenja ter stavil razne nasvete, kako se naj pri nas društveno življenje ohrani in oživi. Par krepko zabeljenih gospodarskih nauk je podal svojim gotoveljskim sorojakom tudi društveni častni član, vpekojeni učitelj, g. T. Grah. Nabrala se je nadalje lepa vsota udnine in izvolil se je društveni odbor. „Kmetovalec“ naj procvita Gotovljam na čast in v korist.

Poročil e je 13. t. m. g. Franc Šribar, klobučar v Celju, z g. Marijo Grobin. Mnogo sreče!

Zoper naravo. V Celju so zaprli nekega bolniškega strežnika Tomaža Ritonja iz Slov. Gradca, ker je nenravno občeval z nekim 17letnim krojaškim pomočnikom Ferdinandom Golob. Tudi Goloba so zaprli. Ritonja se je na enak način pregrešil na dveh drugih moških. Oba aretiranca sta izročena sodniji v Slov. Gradcu.

v Poročil se je g. Miloš Bobek, zastopnik tvrdke Singer v Celju, z gđc. Betko Košenina. Bilo srečno!

Lepo število znamk za Ciril-Metodovo družbo je nabral in poslal na naše uredništvo g. Valentin Skorja iz Novecerkve pri Celju. Lepa hvala v imenu CM družbe! Ob tej priliki bi prosili kompetentne faktorje bodisi osrednje CMD bodisi pri tukajšnji podružnici, naj bi vsakokrat, kadar kako tako pošiljatev na naše liste objavimo, prišli po dotično, ker je nam iz tehničnih ozirov težavno jih spravljati na pristojno mesto!

Pogreb Jakoba Zdolška. Dne 11. tm. pop. se je na Ponikvi ob J. ž. vršil izredno sijajen pogreb veleposestnika Jakoba Zdolška. Okrajni šolski svet in okrajno glavarstvo v Celju je zastopal g. okrajni šolski nadzornik I. Zupanek. Za okrajni zastop in posojilnico sta prišla g. dr. Josip Georg iz Šmarja in dr. Jos. Karlovšek iz Celja, za trg Šmarje župan Fran Ferlinc, za učiteljsko šmarskega okraja nadučitelj Kurbus. Navzoča sta bila tudi dež. poslanca dr. Kukovec in Vrečko. Iz Ponikve same se je udeležil spreveda poleg ogromne množine ljudstva ves občinski odbor, postajenačelnik Zukič, orožništvo, šolski otroci s celim učiteljskim osebjem. Krasne vence sta položila okrajni zastop in posojilnica v Šmarju. Pevski zbor pod vodstvom kaplana Ašiča je zapel v cerkvi in na pokopališču. Župnik g. Kreft je govoril na grobu izvanredno lep nagrobni govor, ki je pravilno končal s pripombo, da je bil rajni Zdolšek vzoren mož, čegar spomin bode dolgo živel med ljudstvom.

v Iz Celja. Mariborska „Str.“ se je razpisala o prodaji posestva gospe Sima, katero je kupil lesotržec Teppei za 90 tisoč kron, po svoji navadi lažljivo in neutemeljeno. Kakor znano, je glas gospe Sima odločeval pri zadnjih obč. volitvah v celjski okolici. Slovenci, tudi „Narodna stranka“, so dobro poznali važnost tega posestva

in je ponujal znan celjski trgovec za njega celih 20 tisoč več ko g. Teppei, a ga ni dobil, ker je imel Teppei vknjiženo kupno pravico. Ni nam znano, ali se je tudi g. Dolinar pogajal za posestvo, a če se je, je storil to na svojo roko in nima to njegovo postopanje s stranko ničesar opraviti. Zakaj pa se niso potrudili častiti in bogati celjski klerikalci za to posestvo pri pobožni gospe Sima? Za vzroke bo vedel najbrže trgovec Hočevr. Seveda, da se vrže na našo stranko kamen, je vsaka laž dobra. Kako so celjski klerikalni kolovodje navdušeni za žrtve v kak narodni namen, to so pokazali baš pri občinskih volitvah v okolici.

Demon alkohol. Celjski konjederec je dobil nalog, odvesti mrtvega konja v bližini Planine. Naročil je dvema hlapcema, da se peljeta z dvovprežnim vozom v Planino. Ponoči sta pa na začudenje gospodarja prišla oba konja sama z mrtvim konjem nazaj. Oba hlapca sta se zgubila in sicer vsled totalne pijanosti. Konja sta bila prepuščena sama sebi ter sta triurno pot brez vodstva našla čisto pravilno. K sreči se ni zgodila nikaka nezgoda.

v Tel. društvo „Sokol“ v Žalcu priredi tudi v letošnjem predpustu običajni veliki sokolski ples s koncertom vojaške godbe ckr. bosanskega pešpolka v Gradcu na **Svečnico dne 2. sveč. 1911.** — Ker je to edina večja prireditel v Žalcu in je še lanski izvrstno uspeli ples gotovo še v dobrem spominu, vabimo že sedaj sl. občinstvo na to prireditel, ter prosimo sl. društva v Savinjski dolini, da se ozirajo na ta dan, kakor so to zadnjič blagohotno storila. Ker obeta biti ta veselica, kakor kažejo priprave, še lepša kakor lani, vabimo že sedaj k najobilnejši vdeležbi. **Odbor.**

Iz Št. Pavla pri Preboldu. V nedeljo, dne 30. oktobra 1910 popoldan se je vršil tukaj v prostorih g. Franca Vedenika ustanovni občni zbor za odsek „Celjsk. Sokola“ v Št. Pavlu, z godbo, plesom in razno drugo prostovoljno zabavo. Počastilo je ta ustanovni občni zbor Šentpavelskega „Sokola“ lepo število vnanjih gostov in domačih prijateljev in prijateljic. Omeniti nam je gospoda Fr. Pikla iz Žalca, ki nam je s svojim ognjevitim in vspodbudnim govorom razložil pomen in nalogo ter delovanje sokolstva; g. Anton Farčnik iz Polzele nam je nekoliko govoril o zgodovini sokolstva in o njegovem vzgojevalnem in izobraževalnem namenu. G. Kolšek iz Polzele nam je pa na našo prošnjo radevolje obljubil prevzeti mesto vaditelja pri vajah, ki se bodo vršile po 3 krat na teden in sicer v torek, četrtek in soboto. Vsem trem se je gospod starosta za njih poduk in obljube srčno zahvalil. Pristopilo je koj 60 članov k šentpavelskemu „Sokolu“, ki si je potem izvolil za stalni odbor sledeče brate: Vidic Josip, nadučitelj v p., starosta, Omru Danijel, trgovski vodja, podstarosta, Kolšek J., kmetski sin, načelnik, Potočnik Ivan, mizar, podnačelnik, Adalbert Sulcer, trgovski knjigovodja, I. blagajnik, Hladin J., trgovski pomočnik, II. blagajnik, Marinc Ernest, občinski tajnik, tajnik, Tiršek J., trgovski pomočnik, namestnik, Artnik Alojz, tovarnar, gospodar, Vedenik Anton, mesar, namestnik, Skok Ognjeslav, kmetski sin, praporščak, Randl Franc, kmetski sin, namestnik, Ocvirk Ivan, kmetski sin, Bukovec Franc, tovarnar, Janc Karol, tovarnar, pregledniki računov; Janc Anton, kovač, Turk Anton, strežnik, delegata; Veber Avgust, kmetski sin, in Cizej Viktor, kmetski sin, odbornika. — Jako prostorno telovadnico je Sokol dobil v Preboldskem gradu od gospoda graščaka. Na njem že vadi 45 članov redne in proste vaje. Sokolski odsek šentpavelski je stopil pod okrilje „Celjskega Sokola“ in ga prosil za nadzorstvo in vodstvo. — Krepki, navdušeni fantje nam jamčijo za dober razvitek in napredek sokolstva v Št. Pavlu. — Na zdar!

Sv. Štefan blizu Šmarja. V zadnji št. »N. L.« sem čital, kako se naš klerikalni gospod učitelj zaganja v napredno časopisje in kako povzdiguje katoliško podlago. Meni se pa zdi, da je klerikalnim prištašem katoliška podlaga samo za laharijo na jeziku, v srcu je pa nimajo; evo Vam dokazov: Ko sem šel 28. vinotoka v Št. Jur na sejm, se snidem po poti z nekim popotnim človekom, kateri mi začne tako-le pripovedovati: Bil sem delavec v tovarni v Budimpešti; tam sem zgubil na roki razven dveh vse druge prste. Ker nisem bil več sposoben za delo, sem bil odslovljen domu v Kostivnico, kjer je moj rojstni kraj. Ker mi je bilo spoznano premalo penzije, sem se napotil sam na okrajno glavarstvo v Celje. Glasil sem se pri svojem znanu pri Sv. Štefanu. Ker pa dotičnega slučajno ni bilo doma, se obrnem do farovža in poprosim za košček kruha, ker sem bil

jako potreben in od pota utrujen, a denarja nisem imel, ker si nisem mogel več s svojo bolno roko kruha služiti. No ena stara ženica, Bog ji daj dobro, mi je dala 3 krajcarje, kuharica je pa rekla: Jaz vam nimam kaj dati, jaz nimam nič. No, jaz sem si pa mislil, če ta nima nič za uboge, potem bi bilo tudi dobro, ako bi kmetje tako naredili in bi nosačem djali, kadar pridejo beračiti: mi nimamo nič, in nimamo kaj dati. Tako mi je popotnik pravil. In jaz imam tudi nekaj pripomniti o usmiljenosti in dobrih delih naše ljubezne in darežljive Urške. Na Sv. Uršule dan je poslal neki tukajšnji posestnik otroka h krstu; ker je pa babica prišla ravno v času, ko bi se bila imela maša začeti, prosi dotična babica kuharico, če bi bila tako dobra in bi pustila, da bi smel otrok ostati do tistega časa, da bi se maša končala, v farovski družinski sobi. Kuharica je osorno odvrnila, da nima prostora za otroka; ker je pa babica le še prosila, pa naj dovoli, da ga sme v hlev na hlapčevo posteljo nesti, je pa še osornejše odvrnila, da ni prostora pri farovških za otroka in naj ga nese v vas h komu drugemu, ako le želi k maši iti. Take so razmere v naši pobožni fari. Pa »gospodična« je gotovo pozabila osem zvečičavnih čednosti, najbolj bi pa bilo potrebno, ako bi si peto najbolj zapomnila, katera se glasi: Blagor usmiljenim, ker usmiljenje bodo dosegli. Ali delaš ti tako? Jaz mislim, da če te ne bo kak kaplan v nebesa spravil, dela usmiljenja te že ne bodo. No, pa veš tudi, čegavo je župnišče? Mislimo, da tvoje ni! Pa seveda, katoliška podlaga, kaj ne? **Zavedni in svobodni kmet.**

v Junaki z nožem. Celje 7. nov. 19 letni dni-nar Henrik Tolstovršnik iz Ljubnega je pred gostilno Jožefa Jeraja zabodel z žepnim nožem parkrat v prsi Jožefa Sema, ki ga je hotel radi razgrajanja pomiriti. Poklical je tudi svojega brata Janeza Tolstovršnika, ki je prihitel s škarjami ter zadal z njimi Semu več lahkih poškodb. Henrik Tolstovršnik je bil obsojen v 6 mesečni ostri zapor z enim postom v mesecu, Janez Tolstovršnik v 2 mesečni zapor. — Andrej Stojanšek in Jakob Šošter sta popivala v Braslovčah. Na povratku domov ju je došel Franc Kolenc iz Polzele. Andrej Stojanšek je začel z njim prepir, vsled katerega ga je udaril s pestjo v obraz in ga pograbil za rame. Nato je Kolenc izdrl svoj nož ter Stojanška zabodel v trebuh in ga težko telesno poškodoval. Sodnija ga je obsodila radi prekoračenja silobrana v 2 mesečni zapor.

»Korajžni« fantje. (Celje, 10. nov.) Ključavničarska pomočnika Ignac Vaupot in Janez Vrečko ter železoolivec Janez Kaps iz Štor so luščili 20. sept. z drugimi fanti koruzo pri kovaškem mojstru Krajšku v Opokah pri Štorah. Proti 10. uri zvečer je prišel mimo Krajškove hiše voz, na katerem je sedel Karl Zalokar in več fantov. Pred Zakrajškovo hišo je prišlo med slednjimi in gori imenovanimi fanti do prepira, vsled katerega je dobil Franc Škoberne, ki je šel poleg voza, nevarno rano. Karl Zalokar, kojega so potegnili raz voza, je bil močno pretepen. Ignac Vaupot je priznal pred sodnijo, da je rabil nož, in bil zato obsojen v šestmesečni ostri zapor. Janez Kaps je dobil 3 tedne in Janez Vrečko 4 tedne ječe.

Iz Novecerkve pri Vojniku nam poroča g. Skorja Valentin, da ga je nedavno, ko je šel skozi Šmartno v R. d., tam napadel neki nemškutar, oblečen v gornještajersko obleko. Lepa reč, da nazadnje niti taki reveži ne bodo več varni življenja s strani nemškutarjev!

Ptujski okraj.

v I. izkaz darov za šolski harmonij v Središču. Dosedaj so vposlali šolskemu vodstvu v Središču denarne prispevke sledeči središki rojaki, in sicer: p. n. gg. Cajnko Valentin, katehet, Vraždin 5 K, neimegovan v Gradcu 4 K. Panič J., župnik, Sv. Anton na Pohorju 3 K, Pintarič F., naddekan, Radgona 10 K, Irgolič Franc, c. kr. poštni oficijal, Maribor 5 K, Masten Ivan c. kr. profesor, Kranj 4 K, Potočnik Alojzij, ckr. poštni kontrolor, Dunaj 2 K, Lončarič Jože, kaplan v Št. Jurju ob Taboru, 5 K, in Neimenovani v Gradcu 10 K. Skupaj 48 K. Za vse te prispevke se blagim dobrotnikom šole pristrčno zahvaljuje, ostalim pa, ki se prošnji še niso odzvali, prav lepo priporoča šolsko vodstvo 6 razr. v Središču, meseca nov. 1910.

v Akademično fer. društvo „Bodočnost“ v Ptuju je na svojem letošnjem občnem zboru sklenilo postaviti skromen nagrobni spomenik bivšemu svojemu predsedniku tovarišu Petru Plohl, stud. phil., ki je umrl pred pol letom tragične smrti in počiva na pokopališču v Pragi. Stroški naj bi se pokrili s prostovoljnimi prispevki prijateljev in znancev rajnega tovariša. Do sedaj so v ta namem darovali sledeči gg.: Šmid Konrad, koncept. urad. v Ptuju 1 K. I. Sagadin, sollicitator v Ptuju 1 K, Brenčič Radovan, jur. v Celju 1 K. M. V. Brezovnik, cand. med. v Vojniku 1 K. I. Prekoršek, pot. učitelj Ciril-Met. družbe, Celje 1 K, Josip Gorup, učitelj na Polenškaku 1 K. na občnem zboru „Bodočnosti“, nabrani K 2'34. gdč. Oga Cvahtjeva, učit. Mala Nedelja 2 K, dr. Ferd. Lašič,

koncip. v Ptuju 3 K, Vane Radej, visokošolec, Celje 1 K, Fortunat Kink, žel. urad. Račje 1 K, dr. A. Kraigher, zdravnik, Sv. Trojica v Slov. gor. Jos. Klemenčič, učitelj, Sv. Trojica v Slov. gor. 1 K, Viktor Turnšek, inženir v Mariboru 1 K. Skupaj 20 K 34 v. Vsem omenjenim darovalcem izreka odbor „Bodočnosti“ kar najsrčnejšo zahvalo in prosi še nadaljnjih prispevkov, kateri se naj blagovolijo pošiljati na naslov: cand. iur. Vek. Šamenjak, Praga, češka univerza. Vsi prispevki se objavijo v listih.

Od Sv. Bolfenka pri Središču. Dne 16. t. m. dopoldne smo pokopali našega odličnega rodoljuba g. Franca Zabavnika st., ki je umrl minulo nedeljo 13. t. m. v 67. letu starosti kot žrtev želodčnega raka. Mož je bil svoj čas skozi desetletja vzgleden župan občine Vodranci, član in dolgo časa načelnik krajnega šolskega sveta, načelnik narodne posojilnice in hranilnice, do nedavna član okrajnega zastopa, neumorno delaven za napredek svoje ožje domovine. Pred par leti se je stalno naselil v Križanščaku, na prijazni višini v lepi zidnici sredi vinorodnih ljutomerskih gor. In tam gori na tej višini je tudi izdihnil svojo plemenito dušo. Kako ga je ljudstvo ljubilo in spoštovalo, je pokazal njegov pogreb. Dasi je bila pot v Križanščak že vsled prejšnjega deževja silno slaba in dasi je 16. tm. zjutraj neprestano deževalo, se je nabralo pri pokojnikovi zidnici nebroj ljudstva. Dasi naprošen, bolfenski župnik, ki mu za agitacijo ni nobena pot preslaba in nobena daljava prevelika, ni hotel priti na dom, kar je ljudstvo splošno obsojalo. Ob krsti je spregovoril v imenu narodne stranke njen odposlanec urednik Vek. Spindler pomenljive besede pokojniku v spomin. Pokazal ga je kot moža, za katerim žaluje ne le njegova rodbina, ampak tudi cela fara, ves okraj. Nato je šel dolgi spreved doli proti Sv. Bolfenku. Pretresljiv je bil prizor, ko je, oprta ob vnuka, pristopila pred Kerenčičovo hišo h krsti rajnega njegova 88letna mati in se bridko ilteč poslovila od sina. Sivolasa mamica pač menda ni mislila, da bo svojega sina še preživela. Po opravljenem obredu pri cerkvi in na pokopališču smo na to drugega nam rajnega izročili materi zemlji. Pogrebu so se udeležili poleg stotin ljudstva korporativno tudi šolski otroci, miklavževsko-bolfensko veteransko društvo ter pokojnikovi prijatelji tudi iz daljnih krajev. Bod vrlemu možu ohranjen med nami časten spomin!

v O priliki pogreba g. Fr. Zabavnika st. pri Sv. Bolfenku nad Središčem včeraj 16. tm. so nabrali prijatelji pokojnika v ožji družbi pri g. Galiču K 872 za CMD, K 8'— za narodni sklad in K 2'10 za bralno društvo „Lipa“.

v Umrl je v Rogatcu oskrbnik posestev kneza Windischgraetza Jožef Simony. Bil je svoj čas načelnik okr. zastopa in več let občinski odbornik. Kot tak je zvesto držal z vladajočo Ferschnigovo kliko proti Slovincem.

Zavržena oporoka. Iz Ptuja se nam piše: Pred dvema letoma se je tukaj mnogo govorilo o takratnem župniku pri Sv. Petru in Pavlu in obenem gvardijanu tukajšnjega minoritskega konventa, patru Lenartu Vaupotiču. Takrat je umrla namreč neka stara gospa, vdova gimnazijskega profesorja, ki je določila patra za svojega dediča. Kakor se je dognalo, je ta oporoka bila le posledica mnogoštevilnih pisem duhovnika pokojnici. Ta pisma so imela še drugo neprijetno posledico, namreč da je bil Vaupotič prestavljen na novo faro v Halozah, da se je oporoka izpodbijala in vkljub vsem protestom Vaupotiča od okrožne sodnije v Mariboru in tudi višje deželne sodnije v Gradcu zavrgla.

Volitve v ptujski okrajni zastop. Novica, da so volitve v ptujski okrajni zastop popolnoma razveljavljene, ni povsem resnična. Treba bo le voliti novega zastopnika Ptujske gore v okrajni zastop ptujski, ker se prva volitev zaradi odsotnosti večine ptujsko-gorskega občinskega zastopa ni pravilno izvršila.

v Aretiran „nadvojvoda“. V Ptuju so v torek zvečer aretirali nekega 30letnega moža, ki se je izdajal za nadvojvoda Rudolfa. Na sebi je imel samo srajco in hlače, bil je bos in brez klobuka. Siromak je gotovo blazen; trdil je vednomer, da mora na Dunaj k cesarju, da je dobil od njega nalog, prevzeti povelje črez celo armado. Revez je srednje velikosti, ima rujave lase in rjave brke pod nosom, govori slovenski in nekoliko nemški. Svojega imena in domovine ne zna imenovati.

Očeta pratepel. Neki Repa iz Nove vasi pri Ptuju je pred par dnevi pretepel svojega očeta Jerneja Repa, ko je prišel enkrat malo vinjen domov, tako močno, da mu je zadal zeva-jočo rano na glavi. Starec je tožil tudi o bolečinah na hrbtu; še isti večer je iskal sam pri žendarmariji, čeravno se je komaj vlekel, pomoči. Sina so zaprli.

Nezgoda. V Ptuju se je ponesrečil v sredo predpoldan mizarski pomočnik Ivan Resman v mestni plinarni; pri žaganju desek je ravnal tako neprevidno, da je prišel z desno roko pod žago, ki mu je odrezala 4 prste. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Iz ptujskega občinskega sveta. Ptujski občinski svet je v svoji seji dne 9. nov. odklonil priziv delniške pivovarne Zalec glede gostilniške koncesije v Narodnem domu. Ptujski mogotci mislijo, da je s tem stvar pokopana, toda motijo se. Zadeva bo šla naprej ter bo gotovo našla na višjem mestu pravičnejše uvaževanje.

v Iz Rogatec. Občinski redar Živny — doslužen orožnik češkega pokolenja, ki je sedaj v Rogatecu heilovec prve vrste — je očital nekemu trg. pomočniku pri Suppanzu, da je imel nečednih opravkov z dekleti, še nestarimi 14 let. Pomočnik je redarja tožil in je bil ta obsojen na 50 kron globe in stroške.

v Iz Ptuja. Tukajšnjega postajenačelnika Reichla, kateri je bil miren in objektivni uradnik ter ga je baš zaradi tega znana Ornigova klika neizmerno sovražila, so prestavili v Gradec. Na njegovo mesto pride bojda neki prometni kontrolor Württemberg.

v Surovost. Iz Ptuja nam poročajo: Ragozniškemu županu Brumnu je nekdo v pondeljek po noči skoraj popolnoma uničil lep sadovnjak s tem, da mu je drevesa spetrl. Morda je tudi več storilcev. Sluti se, da so to učinili nekateri kmetje iz maščevanja, ker jim je moral Brumen kot župan dostaviti od okr. glavarstva plačilne naloge za neke globe.

Nova pošta. 16. tm. se je otvorila v Cirkovcah, ptujski okraj, novi poštni urad. — Vsak dan bo poštna zveza s Pragerskim. V dostavljalni okraj, nove pošte spadajo kat. občine: Cirkovce, Draženci, Mihovci, Zgornje Jablane, Pongrci, Starošinci in Spodnje Jablane.

v Martinov sejem v Ormožu je bil letos v primeri s prejšnjimi slabo obiskan. (Oblasti so se bale kolere ter vsled te bojazni niso pustile ogrskih in hrvatskih kramarjev čez mejo, tudi če so se mogli izkazati, da pridejo iz okrajev, ki so kolere prosti. Celo kramarji, ki so se pustili v Ljutomerskem okraju prek meje, so bili pred Ormožom zavrtnjeni od žandarmerije. Kakor se trdi, mesto Ormož ni branilo kramarjem se vdeležiti sejma. Zavrtnjeni kramarji so se pritožili na ogrsko ministerstvo in zahtevajo odškodnino.

v Krvavi pretep. V noči 12. tm. so popivali v Slovenji vasi pri Ptaju posestniški sinovi Janez Sagadin, Janez Rožman iz št. Jungerte, Jožef Tominc in Franc Žunkovič iz Zlatoličja. Ob 1. po noči sta se odstranila prvoimenovana ter sta pričakovala Tomina in Žunkoviča; ko sta slednja prihajala, sta ju zavratno napadla ter z ročico pretepla po glavi in roki, da je Tominc obležal v krvi. Sagadin je zaprt, Rožman je zbežal.

Brežiški okraj.

Za trapistovskega opata v Rajhenburgu je izvoljen o. Placidus, nečak prejšnjega opata.

v Sokolski dan v Rajhenburgu. Dne 20. nov. ima postati velepomemben za naš kraj in njega okolico. Ob pol 4. uri popoldan zboruje namreč v mali sobani pri Kosarju delegacija sokolskih društev Brežice, Krško, Sv. Križ Kostanjevica, Sevnica in Rajhenburg, da si osnuje glasom župnih pravil Posavsko okrožje. Ob 4. uri vrši se v dvorani istotam poučno predavanje načelnika „Celjske župe“ br. Smrtnika o sokolski misli. Sokoli in prijatelji sokolske ideje se k imenovanemu predavanju presrečno vabijo in to še tem bolj, ker bomo imeli v svoji sredini razven br. Smrtnika tudi župnega starosta dr. Karlovška. Ob pol 6. uri popoldan se vrši ustanovni občni zbor društva „Sokolski dom v Rajhenburgu“ po sledečem sporedu: 1. Pozdrav. 2. Čitanje pravil. 3. Nabiranje članov. 4. Volitev predsednika, podpredsednika, treh odbornikov, dveh namestnikov in dveh pregledovalcev računov. 5. Slučajnosti. Na zdar! Pripravljalni odbor.

Aretiran zapeljivec. Iz Brežic se poroča da je v sredo tamošnja žandarmerija sprejela od hrvaške žandarmerijske patrulje nekega ključavničarja iz Gradca, kojega so aretirali na hrvaški meji. Deželno sodišče v Gradcu je zasledovalo moža radi odpeljavanja ene ženske.

v Ljubezniv svak. Dne 9. tm. je prišla v občini Sromlje pri Brežicah neka Rozalija Zupanc k svojemu svaku Vincencu Veršecu, da bi odkupila hišno pravico. Veršec je poklical svakinjo v sobo zaklenil vrata ter jo potem osnil, da mu je vzela 127 K, ko je delala pri njem. Ker je to obdolžitev zavrnila, je začel kričati nad njo in ji žugati z revolverjem, da jo ustrelji, če ne vrne ukradenega denarja. Vsled tega je bila Zupanc v takem strahu, da je priznala tatvino in obljubila prinesiti denar. Ko pa je bila prosta, je hitela k orožnikom ter ovadila ljubeznivega svaka. Njene izpovedbe so popolnoma verjetne. Veršec, ki se nahaja v slabih razmerah in je na slabem glasu, je najbrž tatvino fingiral. Zagovarjati bo se moral radi zločina javnega nasilja in izsiljevanja.

Brez pomoči v težki uri. Iz Kozjega se poroča: 12. tm. je bila posestnica Neža Kangler poklicana k sosedu Neži Simonič, da ji pomaga pri porodu. Kangler ni hotela iti, pač pa je opozorila, da se pošlje po babico Marijo Pirnat. A mož Simo nič je to odklonil, češ da je babica predraga in je poklical namesto babice neko prevžitkarico Ano Bračun, ki je že večkrat pomagala pri porodih. Tudi Bračun se je začetkoma branila, a nazadnje se udala prošnjam. Popoldne je Neža Simonič brez posebnih težkoč in brez pomoči Ane Bračun porodila zdravega dečka. Ko se je pa zvečer njeno stanje vsled krvavenja poslabšalo, je zopet zahtevala Bračun, da se pošlje po babico ali zdravnika, kar pa porodnica ni dopustila. Še-le drugi dan, ko je Simonič umirala, so poslali po zdravnika, ki pa je došel pozno, ker je med tem porodnica že umrla. O tem slučaju se bo obravnavalo še pred sodnijo.

Ljutomerski okraj.

Požar. 28. okt. t. l. je v lesenem, s slamo kriter skladišču sena veleposestnika Jož. Mursa v Spodnjem Krapju izbruhnil ogenj, ki je celo skladišče popolnoma uničil. Škoda je 1400 K, zavarovalnina znaša samo 200 K. — 11. t. m. je zgorelo gospodarsko poslopje Alojza Belnerja vulgo Fürsta v Ščavnici. Ogenj je uničil vso krmo, zrnje in gospodarsko upravo. Posestnik ima škode 3000 K. Vsled krepkega prizadevanja sosedov se je posrečilo zabraniti, da se ni ogenj razširil na živinske hleve in stanovanje. Posestnikova žena je dobila močne opekline na nogah. Vzrok požara še ni znan.

v Sleparski pekovski pomočnik. 24 letni pekovski pomočnik Anton Kralj iz Kamenščaka pri Ljutomeru je imel z neko žensko ljubavno razmerje, katerega je pa izrazil, da je ljubici izvalil 250 K. Kot odškodnino ji je poslal poštno-hranilno vložno knjižico glasečo se na 101 K. Ko je hotela ženska dvigniti denar pri pošti, so zapazili, da se knjižica glasi le na 1 K in je torej bila ponarejena na 101 krono. Proti sleparju se je vložila takoj ovadba pri okrajni sodnji v Cmurku; njegovo bivališče je dosedaj še neznano.

v Telico so mu ukradli. Posestniku Minkoviču na Cvenu pri Ljutomeru je ukradel nekdo minulo soboto po noči lepo telico iz hleva. O tatni ni nobenega sledu.

Mariborski okraj.

v Slovensko gledališče v Mariboru. Iz pisarne: V nedeljo, 20. tm. se igra ljudska igra v štirih dejanjih: „Gospodje sinovi“. Igra je uspela v ljubljanskem deželnem gledališču sijajno in žela obilo pohvale, tako, da se je s ponosom sprejela v naš letošnji reportoir. Začetek je ob pol 8. uri zvečer.

v Neurje. Iz Slov. Bistrice se poroča: V pondeljek zjutraj je razsajal močen vihar, ki je napravil mnogo škode na drevesih, strehah in stolpih. Porušil je veliko zidano skladišče sena firme Kincel in tov., da je ostalo samo podzidje. Škoda znaša 7000 K. K sreči so se mogli še pravočasno rešiti delavci, ki so bili v skladišču na poslu. Deke, ki so se na kolodvoru nalagale, je vihar raztresel do 20 metrov daleč na okoli.

Vpokojenje. V Mariboru je stopil v pokoj dr. Albert Leonhard, višji okrajni zdravnik.

Iz Zgornje Polskave. V petek dne 11. tm. je pogorelo gospodarsko poslopje g. Petra Uranjeka, trgovca in krčmarja na Zgornji Polskavi blizu šole in cerkve. Ako bi ne pihal nasprotni veter, bilo bi okoli cerkve gotovo samo pogorišče. — V cerkvi je bila ravno šolarska spoved, ko začne biti plat zvona. Nastala je mučna panika med otroci, ki so nekateri jokaje hiteli iz cerkve. No in kdo je zakrivil požar? Kdo pa drugi, kakor otroci, ki so si na hlevu zakurili!

Iz Slov. Bistrice. Poštna pomočnica Cecilija Plankar je dobila mesto poštne ekspedientinje v Laporju.

Dravski most v Pobrežu pri Mariboru. Kakor se poroča iz Maribora, je finančno ministerstvo obljubilo 20% državni prispevek v višini 40.000 K za stavbo novega mostu čez Dravo med Pobrežem in Meljem. S tem se bodo torej izpolnile želje mariborskih predmestnih prebivalcev, dobiti novo zvezo, ki bo velike važnosti iz gospodarskih, ozirov.

Smrtna kosa. V sredo je umrl v Mariboru mizarški mojster Mihael Grilc v 64. letu svoje starosti.

Od Sv. Trojice v Slov. gor. V četrtek se je vršila pri c. kr. sodnji v Sv. Lenartu obravnava o zadevi dr. Kraigher-Weingrl, o katerem slučaju ste tudi vi pred kratkim poročali. Dognalo

se je, da je gospod zdravnik popolnoma korektno postopal, ter da ga je državnega pravdnika namestnik popolnoma po krivici ovadil. Sicer pa je bil ta menda le slepo orožje, prave krivce bode iskati v njegovi sosesčini. Zakaj pa nesramni nemškutarji poprej niso nastopili proti denuncijantstvu, ko bi imeli vzrok za to? Saj je vendar splošno znano, kako je neki zdravnik v silnih, epidemičnih slučajih svojo pomoč odrekoval, in kako je zaklical nekemu slovenskemu kmetu, ki ga je klical po ponočnem zvoncu: „Ich lass den Hund „zamschiessen“, wenn er noch weiter ruft!“ Dotični zdravnik je bil pač njihovega kalibra, zato je smel početi, kar je hotel. Sedanjega zdravnika pa, ki je nad vse vesten in povsod priljubljen, pa bi radi v žlici vode potopili, ko bi ga mogli. Pa prej boste šli vi kakor on; ker značajnost in pravičnost še je vedno obvladala neznačajnost renegatstva.

Aretacija. 17 letni dninar Rudolf Hangl iz Vestnice pri Mariboru je prišel pred kratkim k mostnemu delavcu Antonu Rižnerju ter ga prosil za suknjo, češ, da je njegova čisto premočena. Rižner je izpolnil njegovo prošnjo, a po odhodu Hanglovem zapazil, da je zginila denarnica s 67 kronami vsebine. Hangl je bil kmalu nato aretiran; ko so ga preiskali, so našli pri njem ukradeni denar.

v Občinske volitve v Pivoli pri Hočah. Pri zadnjih volitvah v občinski odbor v Pivoli so zmagali nemškutarji. To je zelo simptomatično za razmere v mariborskem okraju in za klerikalce, ki se vedno hvalijo s svojimi uspehi. Tudi iz občine Rogoza pri Hočah se nam poroča jednaki izid volitev v občinski odbor. Žalostno, a resnično!

v Bombardiranje s kamenjem. Iz Framsa se poroča: Zadnjo nedeljo je prišlo iz Račjega nekaj fantov v gostilno g. Hrastnika, kjer so začeli razsajati. Kmalu se je razvil tepež, vsled kojega so jednega nemirneža vrgli iz hiše. Slednji se je radi neprostovoljne zračne rajže sklenil maščevati ter je začel bombardirati okna z debelim kamenjem, tako da so bile potrte vse šipe. Med goste v gostilni je deževalo kamenje; k sreči ni bil nikdo ranjen. Žandarmerija pridno zasleduje storilca.

v Požar. V petek ob 11. uri dop. je bila alarmirana požarna bramba v Slov. Bistrici, da je nastal požar v tamošnji tovarni za vato. Vsled bitre pomoči je požarna bramba kmalu lokalizirala požar. Škoda ni velika in se bo pokrila z zavarovanjem.

Zlobna mačeha. Iz Slov. Bistrice se poroča: Neka ključavničarska soproga je ravnala tako nečloveško s svojim pasterkom, da se je morala proti njej uvesti kazenska ovadba. 5 letni otrok ima namreč nič manj ko 60 težkih ran na telesu.

v Poroka. Pročila sta se 10. nov. železniški uradnik v Hočah g. Mihael Preitenegger in g. č. Marijana Romih iz Šmarja pri Jelšah.

v Sprememba posesti. Iz Hoč se poroča: G. Jožef Šlamberger iz Bohove je kupil gostilno na kolodvoru od od g. Karola Kraitner in se že prevzel gospodarstvo Janeza Pečarja v Rogozi ter bo tam nadaljeval gostilno.

Iz Račjega pod Mariborom nam je poslal gosp. pristav Jos. Cizej svež jabolčni cvet. Narava torej vkljub bližajoči se zimi ne spi popolnoma. Hvala za pozornost!

Simulirana blaznost. Iz Maribora se poroča: Cerkvni ropar Simon Podlipnik, ki je bil 7. julija t. l. v Mariboru aretiran in izročen tamkajšnji okrožni sodnji, je kazal blaznost, vsled česar so ga poslali v Gradec na opazovalnico za umobolne. V nedeljo 13. t. m. sta dva orožnika spet pripeljala Podlipnika iz Gradca v Maribor k okrožni sodnji.

Iz Hoče pri Mariboru. Alojzija Trpin iz Polane, ki je Marijo Žigart do smrti ustrelila, je dobila 8 mesecev ječe. — Viničarka Schuntner, ki je pustila polletnega Konrada Juraniča, katerega je petelin viničarke Veronik smrtno ranil, v varstvo petletnemu dekletu, je bila pred mariborsko sodnijo oproščena. Julia Veronik je pa dobila en mesec strogega zapor, ker je vedela za petelinovo hudobnost. — 6. t. m. zvečer je začel goreti hlev posestnika Lebeja na Bohovi. Zgoreli so vozovi in 19 svinj. Govejo živino so še rešili. Kako je nastal ogenj, se še ne ve. — V Pivoli so 7. t. m. fantje obrezovali repo pri nekem posestniku, pri čemer so se nekaj sprli, in ko grejo domov, zbode 21letni Anton Grašič na Josipa Cvektarja, kateremu zareže roko do kosti. Oče morilca je obč. predstojnik Mihael Grascitz, ki je vedno karal druge fantje in pravil: po mojih si vzamite vzgled, kako so pridni.

v V Selntel nad Mariborom je zgorela minulo soboto zvečer hiša posestnika Jožefa Jarca. Škode je 2400 kron. Posestnik je bil zavarovan a še ni plačal zavarovalnine.

Vzemite si,

ako imate nahod in ste hripavi, zaslezeni ter težko dihate, **Fellerjev fluid** z znamko „Elsafluid“. Mi sami smo se prepričali pri bolečinah v prsih, vratu itd. o njegovem zdravilnem, kašelj blažečem, osvežujočem učinku. Tucat na poskušnjo 5 kron, 2 tucata 8 kron 60 vinarjev franko. Izdeluje ga samo lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elsin trg šte. 264 na Hrvaškem.

585 b

Iz Hoče. (Boj nezavednosti!) Ko sem nekega poletnega večera šel proti Hoči, sem srečal nekaj fantov, kateri so »ponosno« korakali proti Mariboru. Poznal jih nisem, pa ko sem slišal pesem: Mein Vota hot Heiser ist mit dn Hobar-Stro dekt, hoda rajtjo hoda ritjo itd. itd., takrat sem takoj vedel, kdo so, in sem premisljal, kateri učenjak je neki to kitico izumil. Na prsih pa so imeli plavo ljujlo, katero so natrgali na raznih njivah. To je sicer prav koristno za kmeta, vsaj jeseni trijera ne potrebuje. In takih nezavednežev bode zmiraj več, ako se v kratkem ne vzdramimo. Ne pustimo se več komandirati od raznih ravnateljev Štajerskih podružnic, pokažimo jim, da je slovenski jezik tukaj gospodar in ne nemški. Taki ljudje bi nas radi naučili materni jezik zaničevati in sramotiti, da bi bili potem taki, kakor neka dekla, ki je še komaj pol leta služila v Lipnici, potem pa piše materi domov: Ljuba mami, prosim vas hitro mi šribate, dokler še kaj slovenski znam, drugače bom polt vse vergesen. Ko je pa čez par let prišla z Nemškega s tiralnico domov, takrat pa je zopet dobro znala. Kakšno slamo ima takšna ženska v glavi? Jaz mislim koruzno. — Kmetije, proč s takimi ljudmi, kateri se štejejo sicer za Nemce, a so za gospodarsko korist ravno toliko sposobni, kakor žaba za maturo na osmi šoli v gimnaziji.

Iz Pragerskega. Vsaka stvar enkrat prikipi do vrha, tako tudi naša potrpežljivost s tukajšnjimi nemškutarji. Tukajšnji nadučitelj nemške šole, doma sicer iz Češkega, kar beži, če čuje slovensko govorico. Pravi, da je najbolj »fajn« človek na Pragerskem. Menda takrat, kadar v družbi z zagrizenimi ptujskimi nemškutarji nesramno čez Slovence zabavlja, kakor v nedeljo 9. okt. v Razboškovi nemškotlerikalni gostilni. Pa seveda, če se ga človek »malo« naleze — — — Hvali se, kake uspehe ima z otroci in da je s slovenskimi otroci velik križ, ker jim mora blaženo nemščino v glavo vbijati. Zakaj pa jih sprejema v svojo mučilnico in si nalaga po nepotrebnem ta križ? Slovenski stariši, tu vidite, kako imajo vašo deco tam radi. Kdaj se boste spametovali in uvideli, da se Vaši otroci tudi na slovenski šoli lahko dovolj nemški naučijo? — Tudi natakarka Franca v III. razredu kolodvorske restavracije bi opozorili, naj ne zabavlja tako čez Slovence in Hrvate. Praviš, da ti je ljubše, če Hrvata ne vidiš, a slovenskih in hrvaških grošev se pa ne braniš ne ti in ne g. Tröster. Ne misli, da si kje v rajhu, da bi vse komandiral. Natakarka v I. in II. razredu bi opozorili, naj ne klofotajo učencev, ki so od slovenskih starišev. Slovenski stariši pa naj dajo svoje otroke v uk v slovenske gostilne, saj jih imamo po mestih in trgih še dovolj. Nemškutarji bi nas radi tukaj žive požrli, pa se bodo morali prepričati, da dolgo tega ne bomo več mirno gledali.

Konjiški okraj.

v Požar. 14. tm. je v Prihovi pri Konjicah izbruhnil požar, ki je vpepelil tri poslopja; ko je začelo goreti, je pihal močen veter.

v Smrtna »operacija«. Iz Konjic se poroča: Operacijo z smrtnim izidom je izvršil tukaj nek želar na svoji ženi; izdrl ji je namreč z navadnimi kleščami boleč zob. Klešče so bile najbrž zarjavele, ker je žena dobila pooperaciji zastrupljenje krvi in je kmalu umrla v hudih bolečinah. Cela spodnja čeljust je bila segnjita. Ubogo žrtvo nevednosti so pokopali 12. tm.

v Iz Konjic nam poročajo, da je odložil prejšnji župan Ferdinand Klemen mesto občinskega odbornika.

Slovenjegraški okraj.

v Z občinskim stražnikom grdo ravnal je v Velenju 21 letni rudar Friderik Cerenjak iz Nove Cerkeve. Občinski stražnik Peter Spital ga je radi razgrajanja hotel pomiriti. Ker ni miroval, ga je stražnik hotel aretirati. Pri tem se je brani Cerenjak tako silovito, da je sunil stražnika v trebuh in prsi, da ga je moral izpustiti. Cerenjak se je podal nato v gostilno Goloba in tam popival. Stražnik mu je sledil in ga tam spet hotel aretirati. Cerenjak, ki je bil v začetku čisto miren, je naenkrat začel obdelovati stražnika s pestmi. Pomagali so mu pri tem njegov brat 26 letni hlapec Alojz Cerenjak in 18 letni hlapec Matija Ivanc, ki so ga vlačili tako dolgo za roke, da so mu previnili palec, na kar so vsi trije zbežali. Sodnija je obsodila Friderika Cerenjaka na 4 mesečni, Alojza Cerenjaka na 2 mesečni ostri zapor z mesečnim postom, Matija Ivanca pa na tritedensko ječo.

Zadnji dopisi.

v Iz Šmarja pri Jelšah nam pišejo z dne 15. nov.: Danes je bil šmarski kaplan F. Sinko, znani klerikalni petelin, obsojen zaradi razžaljenja časti na 15 K globe. Očital je namreč občinskemu redarju Jožefu Berglezu, da si je dobil od neke volilke na nepošten način pooblastilo. Ta volilka bojša ni vedela, kaj je podpisala. Pri prvi obrav-

navi dne 2. novembra je Sinko celo nastopil dokaz resnice, pri čemur je pa prav klaverno pogorel. Tudi gg. kaplanom ni dovoljeno krasti svojemu bližnjemu čast in dobro ime. G. Sinku pa bo treba odslej še obetljivejše stopati na prste, da se bo naučil dobrih šeg in navad.

Društvo jugoslov. železn. uradnikov, podružnica Zidani most, vabi na zborovanje, ki se vrši v nedeljo, dne 20. novembra 1910 v hotelu Juvančič na Zidanem mostu ob 5. uri popoldan. Dnevni red: 1. Volitev dveh podružničnih odbornikov. 2. Položaj slovenskega železniškega uradništva na Sp. Štajerskem in stališče, ki nam ga je zavzeti napram sedanjim razmeram. 3. Slučajnosti. — Tovariši! Pogovoriti se imamo o obrambi naših pravic na domači zemlji. Zadnji dogodki na Južni železnici na Sp. Štajerskem nas silijo, da zavzamemo jasno in odločno stališče tako napram raznim politikom, kakor napram upravi Južne železnice. Pridite vsi, katerim dopušča služba! Vsaka postaja bodi častno zastopana! Sveta stanovska dolžnost vsakega službe prostega tovariša je, da se gotovo odzove vabilu. Odbor.

Gospodarski paberki.

Olajšave pri prisiljenem iztirjavanju davkov.

Finančno ministrstvo je vsled pritožb nad velikimi stroški pri sodnih nepremičninskih izvršbah radi zaostalih davkov odredilo naslednje olajšave:

Za zastanke na direktnih davkih in njih dokladah se bo v zemljiški knjigi vknjižila zastavna pravica na nepremičnine davčnega dolžnika v svrhu izvršenega izterjanja šele tedaj, ako bo izvršba neugodno izpadla.

Dalje se bodo izvršile zemljeknjižne zagotovitve oziroma prisilno iztirjanje davčnih zastankov s prodajo nepremično davčnega dolžnika šele po daljšem čakanju, in sicer je čakalna doba pri zastankih od 5 do 60 kron 1 in pol leta, čez 60 kron pa eno leto od tedaj, ko je dolžnik znesek zapadel. Dolg do 5 kron pa se sploh ne bo zemljeknjižno zagotovil ali s nepremičninsko eksekucijo iztirjal.

Le v izjemnih slučajih n. pr., če bi se bilo bati, da se davčna terjatev izgubi, ali če bi bilo kasnejše izterjanje zelo otežkočeno, če se davčni dolžnik vede nasilno itd., se bodo navedeni davčni zastanki zemljeknjižno zavarovali, oziroma potom sodne nepremičninske eksekucije iztirjali tudi pred pretekom poldruega, oziroma enega leta od časa, zapadlosti, ne da bi se preje vršila premičninska eksekucija.

Kar se tiče stroškov pri sodnih eksekucijah premičnin ali nepremičnin zastanke direktnih davkov in njih doklad, se pri zastankih do 60 kron razven postavnih kolkovnik pristojbin in drugih izdatkov v gotovem denarju ne bo sploh zahtevalo nobenih, pri zastankih nad 150 kron polovico in šele pri sestankih nad 150 kron se bo zahtevalo sodno likvidacijo popolnega zneska dotičnih stroškov.

S temi olajšavami bo pomagano posebno majhnim davkoplačevalcem in jim olajšan davčni jarem.

Gnojenje travnikov.

V nekaterih krajih gnoje travnike z gnojnico ali s stranišnico. Po takih gnojilih, ki imajo v sebi mnogo kalija in dušca, pa prav malo fosforove kisline, se dobiva sicer veliko sena, katero pa ni mnogo vredno, kajti v njem so le slabše trave, ker se vsled pomanjkujoče fosforove kisline dobra trava ni mogla razviti. Ako se že gnoji travnike z gnojnico ali s stranišnico, je pa neobhodno potrebno, da se gnoji obenem tudi s fosforatimi gnojili. Da bi se gnojilo travnike s hlevskim gnojem, tudi ne kaže, ker se to ne izplačuje, kajti trava potrebuje kalija in fosforove kisline. Kakor fosforovo gnojilo naj se rabi Tomaževo žlindro, ker se nahaja v njej tudi apno, ki zemljo obenem izboljšuje.

Razne novosti.

v Nečloveška mati. Pred dvema letoma je odpotoval iz Vidre na Ogrskem kmet Paranyancs v Ameriko. Doma je pustil mlado ženo Leno. Leni je bilo seveda grozno dolgočasno in da ubije dolgi čas, je začela ljubimkati se z mladim kmečkim fantom. Sad tega ljubimkanja je bil otrck ženskega spola, ki je bil zdaj star že osem mesecev. Meseca oktobra je Paranyancs pisal iz pensilvanskih rudokopov, da se v kratkem vrne domov. — Zdaj je čutila žena v svojih kosteh mesto ljubezni samo strah. Edina njena misel je bila, kako zakriti greh svoje nezvestobe. Šla je krog polnoči na vrt, kjer je izkopala precej globoko jamo. Ko je bila s kopanjem gotova, je šla v sobo dvignila spečega otroka ter ga nesla v jamo. Otroka je tiho zasula ter je moral storiti grozno smrt. Hudo delstvo pa ni ostalo skrito. Odkopali so jamo, v kateri so dobili otroka z grozno spačenim obrazom. Nečloveško mater so seveda zaprli. Njenega moža še ni domov.

Antiseptično „Praško domače mazilo“ varuje rane pred infekcijo in vsled tega tudi pred vnetnim prisadom; kar povzroči, da celijo brez bolečin, veliko lažje in hitreje. — Ti učinki so pripomogli, da se je sprejelo „Praško domače mazilo“ med domača zdravila. Glavna zaloga: Lekarna B. Fragner, c. kr. dvorni zalagatelj v Pragi. Dobiva se pa tudi v vsaki lekarni.

Opozarjamo

na novo vrsto valjanih „Pekatel“ enako doma delanim za juho in prikuho. Vdobivajo se le v rumenih ovojih po 1/2 kg v najfinejših kakovostih z napisom in sliko:

„Štiri rumenjaki“
„Osem rumenjakov“.

Loterijske številke.

Gradec, 14. novembra 1910: 32, 21, 3, 81, 23.
Dunaj, „ „ „ 52, 39, 40, 23, 38.

3000 smrekovih hmelovk

5 in 6 meterskih ter 3000 smrekovih kolov (zemljike)

za vinograde in matičnjake je po ceni na prodaj na žel. postaji v Rušah. — Več pove **Davorin Lesjak** istotam. 267 2-1

Stara, dobro idoča in dobro znana

kleparska obrt

se da z vsemi stroji in drugo spravo v najem. Ta obrt je v sredini trga Žalec. Natančneje pojasnila pismeno ali ustmeno: Žalec, h. št. 31., do tačas se pa išče

kleparski pomočnik

vajen vsacega dela, tudi na stroje. — Nastop takoj. 268 5-1

Sprejme se takoj

2 pomočnika

dobre moči, proti stalni plači

Jos. Druškovič, Slovenjgradec.

Učenca

za trgovino mešanega blaga z dobrimi spričevali, sprejme:

Jos. Vrečko na Bizeljskem.

Mihael Dobravc

slikar in pleskar v Celju

Gosposka ulica št. 5

izvršuje vsa v svojo stroko spadajoča dela, kakor cerkvena, sobna in dekoracijska slikarija itd. — Prevzame vsa stavbena in pohištvena pleskarska dela po najnižjih cenah. — 2

Pozor! 50.000 parov čevljev! štiri pari samo K 8.50.

Ker je več velikih tvrdk prišlo v denarne težkoče, sem dobil nalog veliko postavko čevljev razprodati nizko pod proizvajalno ceno. Prodajam torej vsakomur 2 para čevljev na jermenčke za gospode in 2 para čevljev za dame, usnje rjavo ali črno, galoširane, z žrebli v podplatih, najelegantnejše in najnovejše fazone. Velikost po številkah. Vsi 4 pari stanejo K 8.50. Pošilja se po poštne povzetju. **S. Urpach**, izvoz čevljev, Krakov št. 110. Zamena dovoljena, tudi denar nazaj! 269 1

Škodovati

Vam ne more, ako pišete takoj po nove vzorce od ženskega ali moškega blaga, katere razpošilja proti vrnitvi franko **narodna veletrgovska hiša**
R. STERMECKI v Celju.

En poskus

zadostuje, da ste prepričani o neizogibni potrebi in dobroti.

Že 40 let se je izkazalo mečilno vlačno mazilo, takozvano praško domače mazilo kot zanesljivo sredstvo za obvezo. To obvaruje rane, olajšuje vnetja in bolečine, hladi in pospešuje zaceljenje.

Razpošilja se vsak dan.

1 pušica 70 vin. Proti predplačilu K 3.16 se pošljejo 4 pušice, za 7 K pa deset pušic poštne prosto na vsako postajo avstr.-ogrške monarhije

Pozor na ime izdelka, izdelovalca, ceno in varstveno znamko. Pristno je po 70 v.

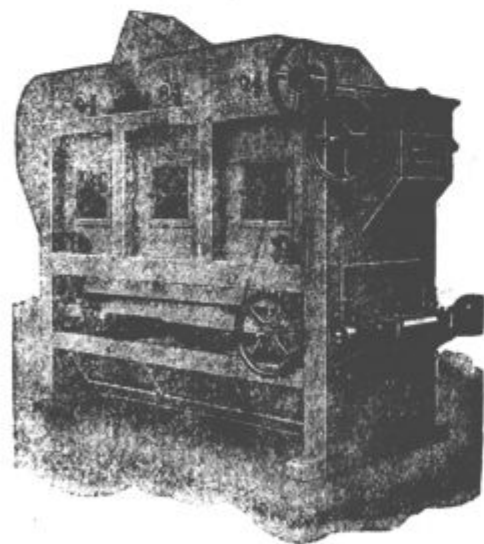
Glavna zaloga

B. Fragner, c. in kr. dvorni dobavitelj
Lekarna „Pri črnem orlu“
Praga, Mala strana, vogal Nerudove ulice št. 203.
Zaloga v lekarnah Av.-Ogrske.

IOS. ČRETNIK

izdelovatelj umetnih mlinov in žag, kakor tudi mlinov za rabo na roko, z gepljem, vodno in parno silo v Št. Jurju ob juž. žel.

Krasne reference!

Krasne reference!

Izdelujem načrte, proračune in prošnje za stavbena dovoljenja brezplačno.

Št. 123.

605 3-2

Ponudbeni razpis.

Za opravo novega šolskega poslopja v Žalcu se odda naprava pohoštva za 3 razrede, 1 posvetovalnico in 1 pisarno za proračuneno vsoto 2242 K. Dela se bodo oddala ali skupno ali pa po skupinah istovrstnega pohoštva. Ponudbe se naj vložijo do

30. novembra t. l.

z 10 % varščino vred od ponudbene vsote. Proračun je razpoložen v upogled pri podpisnem uradu. Pohoštvo ima biti izgotovljeno do dne 1. avgusta 1911. leta.

Krajni šolski svet v Žalcu, dne 3. novembra 1910.

Načelnik: **Josip Širca.**

L. 1911

Ne odlagajte z naročili

na reklamne koledarje za l. 1911, ker so pozneje navadno vse najlepše številke razprodane. — Zahtevajte vzorce v Zvezni trgovini v Celju, katere Vam pošljemo franko proti franko vrnitvi.

L. 1911

Darujte dr. sv. Cirila in Metoda!

Iv. Jax & sin, Ljubljana

336 52-25

Dunajska cesta šte. 17

Priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev

za rodbino in obrt.

Pisalni stroji „Adler“.

Vozna kolesa.

Ceniki zastonj in franko.

297 — 34

Šubičeva slika

Franceta Prešerna

ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobijo v Zvezni trgovini v Celju. Velika zaloga najrazličnejših svetih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.

Poštne hran. račun št. 54.366.

— Telefon št. 48. —

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno zalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

Urađuje se vsak dan razen nedelj in praznikov od 8.—12. ure *** dopoldne. ***

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnic in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrekih

pet od sto (5%)

Zahtevajte vzorce!

Barhant, flanele, modno blago,
opreme

platno, damast, kanafas itd. same no-
vosti, razpošilja franko izvozna trdka
V. J. Havliček in brat v Poděbradeh na Češkem.
Razpošilja tudi franko po povzetju 1 zavoje 40 m
raznovrstnih ostankov od poletnega in zimskega
perila v širokosti 1 do 8 metrov samo za 18 K.
Ugodna prilika! Izredno cen! 249 15-4

Darujte za Nar. sklad!

Samo še 19 gramofonov

novih in izvrstnih, komad po
15 K in po 20 K oddamo od
danes naprej proti takojšnjemu
plačilu. Istotam 1000 igel samo
K 1'60 in nove velike dvo-
stranske plošče po K 2'50.

Zinauer & Co., Sv. Jakob v
Slov. gor.

Trgovci!

Ne pustim potovati ker preveč stane, pač pa
prodajam po ceni ker ne pustim potovati. —
Obrnite se torej pisмено ali osebno in zahte-
vajte vzorčne pošiljke **narodna vele-
trgovska hiša**

R. STERMECKI v Celju.

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:

1 kg sivega, dobrega, puljenega
2 K. boljšega 2 K 40 h; prima pol-
belega 2 K 80 h; belega 4 K;
belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg
velečnega, snežnobelega, pulje-
nega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha,
sivega 6 K; 7 K; belega, finega
10 K, najfinjši prsi puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg.
dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nan-
kinga, pernica, 180 cm dolga, 120 cm široka, z 2 zglavni-
koma, vsak 80 cm dolg, 60 cm širok, napoljen z novim,
sivim, jako stanovitnim puhastim posteljnim perjem 16 K;
napol puh 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K,
14 K, 16 K; zglavniki 2 K, 3 K 50 h, 4 K. — Pernice
200 cm dolge, 70 cm široke K 13—, 14'70, 17'80 in
21—; zglavniki 90 cm dolgi, 70 cm široki K 4'50, 5'20,
5'70; podpernica iz močnega rižastega gradla. Razpošiljanje
po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj
ali zamenjati franko. Za neugajoče se povrne denar. —
Cenovnik zastoj in franko. 456 50-15

S. Benisch, Deschenitz, šte. 773, Šumava, Češko.

Na debelo!

Priporoča se

Na drobno!

edina narodna trgovina

galanterijskega, norimberškega in modnega
blaga, kakor tudi nagrobnih vencev ter igrač

Celje Prica & Kramar Celje

Graška in Krožna ulica.

511 35-22

Rafael Salmič

trgovina z urami in zlatnino v
„Narodnem domu“ v Celju.

Velika izber **novosti**, zlatih in srebrnih
verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapestnic,
uhanov, prstanov, gospodskih in damskih
ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov
v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d.
Naročite cenike. Postrežba točna in solidna.

Nagrobne

vence

v raznih velikostih in cenah s
trakovi in brez trakov ima v
zalogi

Zvezna trgovina v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno
pošto. — Brzjavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.

Vinko Kukovec

stavbeni podjetnik in tesarski mojster,
lastnik parne žage na Lavi pri Celju
prevzame vsakovrstna

stavbena zlasti tesarska dela.

61 50-43